

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

גִּדְלַת תַּתְק"ס

הַמְכַוֵּן לַתַּתְק"ס חֵלְקֵי הַזוֹהַר

בוֹ יִבְאָר מַעֲלָתוֹ וְחִשְׁבֹּתוֹ שֶׁל מוֹנֵן תַּתְק"ס, וְשִׁיכּוֹתוֹ
לְעֵנָן הַגְּאוּלָּה וְלַעוֹד עֵנִינִים יְסוּדִיִּים בְּנִגְלָה וּבְנִסְתָּר
וְהַרְמֵז מִשְׁמַיִם לַתַּתְק"ס חֵלְקֵי הַזוֹהַר

יְשִׁיבַת "קוֹל הַרְשָׁב"י

שִׁיעוּרִים וְחִבּוּרֹת שְׁנַת לְבָנוּ בְּבֵית הַמְדַרְשׁ
בְּרֵאשׁוֹת כ"ק מָרְן אֲדָמוֹ"ר שְׁלִיט"א

הוֹצָא לְאוֹר עַל יְדֵי "מַפְעֵל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי" - הָאֱלֵמִין
כ"א אָדָר ב' תשע"א לפ"ק - עֵיה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תוֹבֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

לקנות הספרים במחיר מסובסד:
אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

הקדמה

גדל מעלת מנין תתק"ס

הנה הוצאנו לאור ב"ה זוהר המחולק לתתק"ס קונטרסים, אשר כל הלומד בהם יזכה לגאלה העתידית, כמו שאמר רשב"י - "בדא יפקון מן גלותא".

וחלקנו הקונטרסים באפן שבכל קונטרס יהיה ששה עמודים, כדי לא להקשות על הלומד, ושיוכל לרוץ הקורא בהם ולגומרה משש עד שבע דקות בלבד.

ולאחר שחילקנו את הקונטרסים באפן הזה, ראינו שזפה אותנו הבורא יתברך שמו שיצא סך תתק"ס קונטרסים.

ויתבאר שהמספר תתק"ס הוא מספר גדול ונורא, הוא מספר הגאולה, והוא סך לויגין שיש בכל מקוה שמטהר את הטמאים. וכידוע שספר הזוהר מטהר את ישראל, ומביא את הגאולה.

והוא פלא גדול שמשמים כונו אותנו לתתק"ס חלקים, לרמז לנו שהנה למוד הזוהר הקדוש הוא טהרתן של ישראל - ובו יתקיים דברי הנביא ביחזקאל (פרק לו כה): וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלולייכם אטהר אתכם. וגם דברי הנביא מלאכי (פרק ג כג-כד) הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום ה' הגדול והנורא. והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם. במהרה בימינו אמן.

"והשיב לב אבות על בנים" גימטריה תתק"ס - וכתוב אבות עם ו' לרמז על הדעת - ותורת הסוד. ועוד כל הפסוק "והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם", גימטריה 1655 שזה גימטריה "בזכות למודי הזוהר הקדוש הכל באחד נגאל ברחמים" = 1655, ומסים הפסוק "פן אבוא והכיתי את הארץ חרם". (חס ושלים), לרמז שלמוד הזוהר הקדוש באחדות מגן על ארץ ישראל ועל עם ישראל.

תוכן הענינים

ה	פרק א' במקוה יש תתק"ס לוגין.....
ז	פרק ב' שמע ישראל - מנין תתק"ס.....
ח	פרק ג' בירושלים היו תתק"ס בתי מדרשות.....
ט	פרק ד' הנה מזמן מתן תורה עד זמן הגס בימי מרדכי ואסתר הן תתק"ס שנים.....
ט	פרק ה' מנין תתק"ס יתקן את חטא אדם הראשון - "מגנת הביתן" גימטריא תתק"ס.....
י	פרק ו' התורה נתנה בתתק"ס שעה.....
יא	פרק ז' ביאת משיח לדעת רבי אלעזר יהיה באלף השישי שנת תתק"ס.....
יא	פרק ח' באגרת שכתב הרמב"ם לבני תימן מציון גם כן את ענין תתק"ס.....
יב	פרק ט' האדם נושם בשעה תתק"ס נשימות.....
יג	פרק י תתק"ס - מרמוז על קבוץ נדחי ישראל.....
יג	פרק יא.....
יג	א. מתניתין גימטריא תתק"ס.....
יד	ב. מפסח ועד עצרת יש תתק"ס שעות.....
יד	ג. בתתק"ס שעות קיבל משה את התורה שבעל פה.....
יד	ד. הלוחות משקלם היו תתק"ס.....
יד	ה. יצירת הולד בתתק"ס שעות.....
יד	ו. אברהם שרה יצחק - תתק"ס - "שכן אברהם יצחק שרה עולה לחשבון תתק"ס" עם הכולל יד
יד	ז. בסוד "תרוממנה קרנות צדיק" (תהלים עה יא), "קרנות צדיק" גימטריא תתק"ס.....
יד	ח. משיח בן דוד וכן יוסף עולה תתק"ס.....
יד	פרק יב.....
יד	בארבעים סאה יש 960 לוגים (תתק"ס), ובירושלמי מבאר כי בריה בטלה בתתק"ס.....
יד	ביאור הגה"צ המקבל הרב משה ארמוני שליט"א את גדל הענין.....
טו	אני לדודי ודודי לי וכו'.....
טו	חדש תשרי עם הנקודות הוא מנין תתק"ס, והשעות שיש בחדש זה הם מנין תתק"ס.....
טו	ענין שסוף הפסוקים של "כתובים" - הוא ז' אלפים תתק"ס.....
טו	המשנה כתבו לפני אלפים שנה, יוצא שזה היה בשנת ג' אלפים תתק"ס.....
טז	פרק יג בארבעים יום שהם תתק"ס שעות נשלם טהרת האדם.....
טז	פרק יד הקדוש ברוך הוא שואג בקול ומרעיש העולם על שמקלין בטבילת המקוה.....
יז	פרק טו פרות ארץ ישראל שקלו תתק"ס סאין.....
יח	פרק טז תתק"ס - שם ע"ב - "הויה, עולה תתק"ס".....
יט	פרק יז מקוה ישראל כהלכתה.....
כא	פרק יח הרבי שמעון בר יוחאי - צדיק יסוד עולם.....
כג	פרק יט הזוכה והמזכה את הרבים, כל העולם לא נברא אלא בשבילו.....
כד	פרק כ מדוע הגלות מתארכת והצרות מתרבות?.....
כט	פרק כא הטוב שיש בהצדיק נעשה כאבן השואבת ושואב אליו כל טוב.....

פָּרֶק א'

במקוה יש תתק"ס לוגין

בספר הקדוש בני יששכר (מאמרי חדש אלול מאמר א - מהות החדש), מבאר באריכות - שסך תתק"ס הוא מטהר את האדם, ולכן במקוה יש תתק"ס לוגין. וזה לשונו: הנה הטהרה במקוה היא טהרת ישראל, ופעולתה שישאל מטהרין את עצמם לפני המקום בעשייתם פעלת המקוה לטבל את עצמם במקוה העשויה כצורת "ס" מרבעת לרמיזת תשובה עילאה - אם הפנים נקראת מיוא, כנודע דקימא לשאלה כמו שאמרו בזהר (ח"א א' ע"ב) מי ירפא לך (איכה ב' יג) מי ודאי ירפא לך, והנה ימי הרצון ימי התשובה הנתנים במתנה מן השם יתברך לישראל עם קרובו לטהרם מעונותיהם כמו מקוה טהרה ויתהוו כברייה חדשה הן הפה מ' יום מראש חדש אלול עד יום הכפורים הנה הם תתק"ס שעות, הם גם כן מקוה טהרה לנטול הברייה י"ו היסודות^[1] כל אחד בספר כנ"ל ולהתהוות אחר כך כברייה חדשה, וזה הרצון בזמן הנועד הוא המשפע מאת השם יתברך מעולם התשובה והם מ' יום ס' מרבעת עולם התשובה אם הפנים הנקרא מ' כנ"ל, וזהו שאמר ר' עקיבא אשריכם

⊗ הערות ⊗

א. וכנודע דלמוד הזוהר הקדוש במדרגת מ"י - תשובה - אימא עילאה, וכדפתב הרמח"ל זיע"א באגרתו.

ב. שיש 4 יסודות וכל אחד כלול מארבע גם כן - סך הכל 16 יסודות [ויש לרמז דהשם הקדוש הרמזו בראשי תבות ח"ל ב'לע ו'יקיאני לתקוה היסוד - גימטריה 16. לרמז שבתיקון

גדולת תתק"ס

ישראל לפני מי (עולם התשובה) אתם מטהרין במקוה צורת מ', שזהו מעשיכם ופעולתכם לטהר את עצמכם בסוד מ' מרבעת עולם התשובה הנקרא מי ולבטל יסודותיכם בתתק"ס לוגי מקוה י"ו פעמים ס', וכן מי מטהר אתכם, עולם התשובה בעצמו מתעורר הרצון בזמן בארבעים יום לטהר אתכם מ' עולם התשובה הנקרא מי להתבטל בתתק"ס שעות שבהם להתהוות כברייה חדשה, וזהו שאמר "מקוה ישראל ה'" מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל, רצה לומר מה מקוה מטהר את הטמאים (בתתק"ס לגיו), אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל בתתק"ס שעות שבארבעים יום ימי רצון, ודי בזה.

פרק ב'

שמע ישראל - מנין תתק"ס

ובספר הקדוש מאור ושמש (בראשית פרשת ויחא) מבאר באריכות נפלאה שאותיות "שמע ישראל" הם גם כן תתק"ס, והם מרמזים על מקוה עילאה שמטהר את האדם, ומעלה אותו מטמאה לטהרה.

וזה לשונו: "כי איתא בספר גליא רזיא (בדף ח' ע"ב), שמרמז בפסוק (דברים ו ד) שמע ישראל, הוא מרמז למקוה. וזה לשונו: והנה מה שנראה לפרש לעניית דעתי תחלת דברי, איך מן קרא דקריאת שמע נפקו שעורי המקוה בכלל ובפרט, שתבת "שמע ישראל" חשבונם תתק"ס לוגי מיא, רצה לומר עם האותיות והכולל. ושם בספר הקדוש הנ"ל, מרמז איך בפסוק היחוד הנ"ל מרמז כל שעור המקוה. ויוצא לנו מזה, כי בפסוק 'שמע ישראל' מרמז איך שיטהר אדם עצמו בקריאת שמע במקוה עילאה, מי שאומר הקריאת שמע כתקונו¹ בדחילו ורחימו. ואך צריך על כל פנים לטהר עצמו קודם במקוה תתאה בארבעים סאה מים, איך יוכל לקבל טהרה ממקוה עילאה,

⊗ הערות ⊗

¹ היסוד מתקן כל ה 16 היסודות שלו].

ג. לקיים מצות קריאת שמע כהלכתו באמת, מכרחים ללמד זוהר הקדוש כמבאר באדרא רבא (דף קמ"א ע"ב) וייהי האדם לנפש חיה" עד "מן עלמא לדרי דריו", ובפרוש מתוק מדבש

אם לא טהר עצמו במקנה תתאה. וזהו שאמרו חז"ל (ברכות כ ב) בעל קרי אסור לקרות קריאת שמע - דוקא, כנ"ל. כי בפסוק הזה מרמז המקנה עילאה כנ"ל, וקל להבין".

פרק ג'

בירושלים היו תתק"ס בתי מדרשות

ובספר הקדוש בני יששכר (מאמרי חדש אלול מאמר א - מהות החדש) מבאר את הסבה לכך שבירושלים היו תתק"ס בתי מדרשות.

וזה לשונו: "והנה אמרו רז"ל מה טובו אהליך יעקב וכו' כנחלים נטיו (במדבר כד ה) מה נחלים מעלים את האדם מטמאה לטהרה, כך בתי כנסיות ובתי מדרשות מעלין וכו' (ברכות טז א), על כן לרמז זה היה בירושלים ת"פ בתי כנסיות ת"פ בתי מדרשות (ירושלמי מגלה פ"ג ה"א) סך הכל תתק"ס שעור מקנה טהרה, ועל ידי זה מתבטלין הקלפות לילי"ת רבתא וילי"ת זעירתא [שניהם בגימטריא תתק"ס] (ספר הליקוטין פרשת תצא פרק כ"א).

ועוד כותב הבני יששכר (מאמרי חדש אדר מאמר ג - מלחמה לה, דרוש ו)

וזה לשונו: "והנה בצאת ישראל ממצרים (גלות הדעת) הנה יצא הדעת מן הגלות, אבל היו דומין כקטן שנולד שהדעת נולד עמו מוכן לצאת אל השלמות בכל פעם, ובין כך וכך בקטנותו בהכרח להכריחו כי בטבע נמשך ביותר אחר תאות העולם אשר יסודותיו ממנו, על כן היוצר כל הוא אלקינו נתן להם התורה בדרך הכרח, כפה עליהן הר וכו', הגם שאמרו ברצונם הטוב נעשה ונשמע, עם כל זה נתן להם השם יתברך בדרך הכרח, להראות להן לדור דעה הקדושים, שצריכין ישראל עדין להגדיל הדעת ולהתבונן בעצמן הדעת הנבחר מחרוץ (הבן הדברים כי אי אפשר לפרש בכתב) ושיתבטלו היסודות אל הדעת.

פָּרָק ד'

הַגְּהָה מִזְמַן מֵתָן תּוֹרָה עַד זְמַן הַנֶּס בִּימֵי מְרַדְכֵי וְאַסְתֵּר הֵן תַּתְק"ס שָׁנִים

וְהַגְּהָה מִזְמַן מֵתָן תּוֹרָה עַד זְמַן הַנֶּס בִּימֵי מְרַדְכֵי וְאַסְתֵּר הֵן תַּתְק"ס שָׁנִים, בְּשֵׁנֶת ת"פ לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הַתְּחִיל שְׁלֹמֹה בְּנֵן הַבַּיִת (מ"א ו' א), וְעַמְד הַבַּיִת ת"י שָׁנִים הָרִי תת"ץ, וְע' שָׁנִים גְּלוּת בְּכָל הָרִי תַתְק"ס, וְהַגְּהָה הַגַּם שְׁאַחַשְׁרוּשׁ מְנָה וְטָעָה וְלֹא נִשְׁלְמוּ הַע' שָׁנָה (מְגִלָּה י"א ב), הַגְּהָה בְּנֵן הַבַּיִת בִּימֵי שְׁלֹמֹה הָיָה ז' שָׁנִים (מ"א ו' ח), וְיִהְיֶה לָךְ הַחֲשֻׁבוֹן מְכוּן, וְעַתָּה תִּבְיֹן, אַחֲרַי שְׁעֵבֶר עֲלֵיהֶן תַּתְק"ס שָׁנִים שְׁעוֹר הַמְקֻנָּה טְהָרָה, י"ו פְּעָמִים שְׁשִׁים, נִתְבַּטְּלוּ יְסוּדוֹתֵיהֶן י"ו כְּנ"ל אֶל הַדַּעַת מְקֻנָּה טְהָרָה, וְקִיְמוּ וְקִבְלוּ אֶת הַתּוֹרָה בְּדַעַת שְׁלֹמֹה וּמִיִּשְׁבֵּת וּבְנֹכַח חֲפָצָה, זֶה מָה שֶׁנִּרְאָה לִי".

פָּרָק ה'

מִנֵּן תַּתְק"ס יִתְקַן אֶת חֲטָא אָדָם הָרָאוּשׁוֹן - "מִגְּנַת הַבַּיִתוֹ" גִּימְטְרִיא תַתְק"ס

וּבִסְפָר הַקְּדוּשׁ אֲמַרִי בְרוּךְ מְבָאֵר שְׁסֹף תַּתְק"ס גּוֹרֵם שְׂתִקְנָן פָּגָם אָדָם הָרָאוּשׁוֹן, וּמְבִיא אֶת הַגְּאוּלָּה הַשְּׁלֵמָה.

וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: אֲמַר כְּבוֹד קִדְשָׁת ז"ל "מִגְּנַת הַבַּיִתוֹ" גִּימְטְרִיא תַתְק"ס, וְיָדוּעַ דְּשְׁעוֹר מְקֻנָּה הוּא תַתְק"ס לְגִיזָּה. וְאוֹתִיּוֹת מְקֻנָּה הֵם ק"ם ו"ו ה' שְׁאִין הַשֵּׁם שְׁלֹם, עַד שְׁיִמְחָה זְרַעוֹ שֶׁל עַמְלֵק. וְיָדוּעַ מֵאֲמַר חֲזוֹ"ל (בְּרֻכּוֹת מ) "אֵילָן שְׂאֵכַל אָדָם הָרָאוּשׁוֹן גֶּפֶן הִיָּה". וְהִינּוּ הַרְמִזוּ, וְהַמְלִיךְ שֶׁב "מִגְּנַת הַבַּיִתוֹ" שֶׁהִיא גִּימְטְרִיא תַתְק"ס וְהִינּוּ ק"ם ו"ו הוּא כְּנ"ל, וּמִמְלִיא עַל יָדֵי זֶה יִהְיֶה אֶל בֵּית מִשְׁתָּה הֵינָן, שְׂתִקְנָן פָּגָם אָדָם הָרָאוּשׁוֹן, וּמִמְלִיא יִהְיֶה הַמֶּן נוֹפֵל. וְזֶהוּ שְׂאֲמָרוֹ

⊗ הערות ⊗

ז"ל (חליו קלט): "הֶמֶן מִן הַתּוֹרָה מִנִּין, שְׁנַאֲמַר הֶמֶן הָעֵצוֹן". וּמִמִּילָא יְהִיָּה הַגְּאוּלָּה הַשְּׁלָמָה.

פָּרָק ו'

הַתּוֹרָה נִתְּנָה בְּתַתְק"ס שְׁעָה

וּבְשֵׁם הָאֲדָמוֹר מְדִינּוֹב זְצוּקִלְלָהּ אֵיתָא - שֶׁהַתּוֹרָה נִתְּנָה בְּתַתְק"ס שְׁעָה, וְלָכֵן הַמְּקוֹה מְטַהֵר בְּתַתְק"ס לְגִין. וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: אָמַר הָרַב מְדִינּוֹב (בְּתוֹסְפוֹת מַהֲר"ץ) "יֵשׁ אַרְבָּעִים סָאָה בַּמְּקוֹה נֶגַד אַרְבָּעִים יוֹם שֶׁל קִבְלַת הַתּוֹרָה. וְכִמוֹ שֶׁבְּכָל סָאָה ו' קִבִּין וּבְכָל קַב, ד' לֹאֲגִין, כְּמוֹכֵן יֵשׁ תַּתְק"ס לֹאֲגִין. וְכֵן בְּאַרְבָּעִים יוֹם יֵשׁ תַּתְק"ס שְׁעוֹת. וְעַל שְׁעוֹר הַזֶּה הָיָה גַם כֵּן הַלּוֹחֹת שֶׁהָיָה מְשַׁקְלֵם אַרְבָּעִים סָאָה, וּכְנֻגַד הַקִּבִּין שֶׁהֵם ר"ם, חֲזָרוּ וְשָׁבוּ יִשְׂרָאֵל ר"מ מִיֵּל, כִּי עַל כָּל דְּבוּר (בְּהַר סִינַי) חֲזָרוּ י"ב מִיֵּל וְשָׁבוּ י"ב מִיֵּל, הָרִי כ"ד, עֲשָׂרָה פַּעַם כ"ד ("עֶשֶׂר דְּבָרוֹת") הָרִי ר"מ". עַד כֹּאֵן לְשׁוֹנוֹ.

הַעוֹלָה מֵהַנִּלְ שֶׁהָאַרְבָּעִים סָאִין שֶׁל הַמְּקוֹה הֵם תַּתְק"ס כְּמוֹ תוֹרַתְנוֹ שֶׁנִּתְּנָה לְאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם גַּם כֵּן תַּתְק"ס שְׁעוֹת. וְהֵם כְּשִׁמוֹ שֶׁל הַשֵּׁמוֹת

⊗ הערות ⊗

1. כִּנְיָנוֹ שֶׁמְחַטָּא עֶץ הַדַּעַת בָּא קְלִיפַת "הֶמֶן" - וּבִתְיָקוֹן חֲטָא עֶץ הַדַּעַת נּוֹפֵל כּוֹחוֹ וְגַבְר יִשְׂרָאֵל. וּמִבְּאֵר דְּעַל יְדֵי לִימוּד הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ מִתְקַן הַדַּעַת דְּקְדוּשָׁה, כְּפִדּוּע.
 2. הַשְּׁוֹה כְּתָבִי הַגְּרַמ"מ ז"ל (הַעֲרָה 79), ח"א ע"מ שִׁיט: וְזֶה סוּד ט' אוֹתִיּוֹת דְּשֵׁם ב"ן (שֵׁם ב"ן מְכִיל 9 אוֹתִיּוֹת: יוֹד הָהּ וְהָהּ), וְכָל הָאוֹרֹת (!) הֵן תַּתְק"ס כְּמִנְיָן ב"ן עִם נְקוּדַת הַדַּעַת. עַל דְּרָךְ חֲשׁוֹב 'נְקוּדַת הַדַּעַת' רָאָה שֵׁם, ע"מ רפ: 'נְקוּדַת הַדַּעַת, דְּהֵינּוּ חֲלִים צַרִּי קַמִּי צַרִּי, וְהֵינּוּ חֲלִים נְקוּדָה אַחַת הִיא עֲשָׂרָה, צַרִּי ב' נְקוּדוֹת הוּא עֲשָׂרִים, הָרִי שְׁלֹשִׁים, קַמִּי נְקוּדָה וְקוֹ הוּא י"ו, הָרִי מ"ו, צַרִּי ב' נְקוּדוֹת, הָרִי ס"ו. אֲךָ גַם אַחֲרֵי מְקַבְּלָהּ מְסַבֵּרָה זֹאת אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ אִיךָ שֵׁם ב"ן עִם נְקוּדַת הַדַּעַת עוֹלָה תַּתְק"ס [אוּלַי אֶפְשָׁר לוֹמַר: ד-ט' אוֹתִיּוֹת שֶׁהֵם כְּלוּלִים מִעֲשָׂר שְׁכָלוֹל מִעֲשָׂר, זֶה גִימְטְרִיָּה הַתַּת"ק [900] וְנְקוּדוֹת הַדַּעַת בְּגִימְטְרִיָּה ס"ו - ס' וְהַתַּת"ק הֵם תַּתְק"ס, וְהוּא מְרַמֵּז לְדַעַת עֲצָמָה]. בְּכַתְבֵי הָאֲר"י מְצִינּוֹ תַּתְק"ס (960) שֶׁמְתַקְבֵּל מִשֵּׁם שֶׁל ע"ב (יֹד הִי וְיוֹ הִי) כְּאֶשֶׁר מְכַפְּלִים כָּל אוֹת, כְּשֶׁהִיא מוּבָאָת בְּמַלּוּי, בְּזוֹ שְׁאֲחַרְיָה, וּמְחַבְּרִים אֶת הַסְּכּוּמִים: יוֹד ה' הִי + הִי * וְיוֹ, + וְיוֹ * הִי. כְּלוּמַר: 15*22 + 22*15 + 15*20 = 960. רָאָה לְקוּטִי כְּתוּבִים (בְּהַמְשָׁךְ הַלּוּרִיאַנִי לְקוּטִי תוֹרָה), וְלִנְיָא תַר"מ (הַדְּפָסָה חוֹזֶרֶת יְרוּשָׁלַיִם תשל"ב), תַּהֲלִים יט, ח, דָּף כֶּזו ע"א.

גדולת תתק"ס

שהוא גם כן ארבעים. – [אולי הכוונה כאן לארבעה יודין שבשם ע"ב, שעולה 40 וכידוע שבו מכוונים בנטילת ידים כדי שתעלה במקום מקוה].

פרק ז'

ובספר משמיע שלום כתב שביאת משיח לדעת רבי אלעזר יהיה באלף השישי שנת תתק"ס.

וזה לשונו: "זמן ביאת המשיח יהיה בשנת ת"ר לאלף השישי. ודעת רבי שס"ה שנה יהיה בזמן שנת תרל"ה, ורבי אלעזר בן עזריה אומר - שבעים שנה היא שנת תתק"ס. ורבי אלעזר אומר ארבעים שנה. הוא שנת תתק"ס לאלף השישי"ו.

פרק ח'

באגרת שכתב הרמב"ם לבני תימן מציין גם כן את ענין תתק"ס.

וזה לשונו: "ואתה אל תסתכל למאמר האומר "קבוץ גדול" ו"קבוץ קטן". וכן שמעתי ממך שאתה אומר שהחכמה בארצכם מעוטה ונפסקה מכם, ושמת סבה לזה היות הקבוץ בשילוש העפרי. יש לך לדעת שהמקרה הזה אינו מיחד בארצכם, אבל הוא היום בכל ישראל, כלומר הפרת החכמים ודלדול הדעות. וזהו באמת מה שאמר הנביא בשם הקדוש ברוך הוא (ישעיה כ"ט י"ד) "לכן הנני יוסף להפליא את העם הזה הפלא ופלא ואבדה חכמת חכמיו ובינת נבניו תסתתר". ואין עלה זאת לא שלוש עפרי ולא שלוש אשי. והמופת על זה ששלמה מלך ישראל שנאמר בו (מלכים ה' י"א) "ויחפם מכל

⊗ הערות ⊗

ח. אפשר דזהו זמן הקץ האחרון או אחד מהקיצים - אבל בודאי בזכות למוד הזוהר הקדוש נגאל מיד עתה. ועין בספר "סוד החשמ"ל" שהביא דברי הזוהר הקדוש, ועם הבנת הגר"א דשנת תשע"ב היא גם כן קץ - והעקר שגברה הדעת בלמוד הזוהר הקדוש, בזכות זה נזכה לקיום נבואת ישעיהו בקרוב (ישעיה פרק יא א-ט) "ויצא חטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה. ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה'. לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים", אמן כן יהי רצון.

הָאָדָם", הוא הִיָּה בְּאִמְצָעוֹת הַשִּׁילּוּשׁ הָעֵפְרִי. וְכִמּוֹ אֲבָרְהָם אָבִינוּ ע"ה שֶׁהוּא עֲמוּדוֹ שֶׁל עוֹלָם וְהוּא שֶׁגָּלָה וְהוֹרָה הָעֵלָה הֶרְאוּשׁוֹנָה לְכָל הַחֲכָמִים וְיִיסַד יְסוּד הַיְחוּד לְכָל בְּנֵי אָדָם, וְכֵן יִצְחָק וְיַעֲקֹב, שֶׁשָּׁלְשָׁתָם הָיוּ נוֹשְׂאִים כֶּסֶף הַכְּבוֹד בְּלְבוֹתָם שֶׁהִשְׁיִגוּהָ בְּאֵמֶת, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ "הָאֲבוֹת הֵן הַמְרַכְּבָה" שֶׁנֶּאֱמַר (בְּרֵאשִׁית ל"ה י"ג), "וַיַּעַל מֵעַלְיוֹ אֱלֹקִים". הִנֵּה לָךְ הָאֲבוֹת שֶׁלְשָׁתָם הָיוּ בְּאִמְצָעוֹת הַשִּׁילּוּשׁ הָעֵפְרִי. וַיִּתְבָּאֵר כָּל זֶה מִמָּה שֶׁנּוֹדַע שֶׁהַקְּבוּץ הַקָּטָן הוּא קְבוּץ שִׁבְתָּאֵי וְצִדְקָה, מִשְׁעָה שִׁיתְקַבְּצוּ בְּאִיזָה מְקוֹם שִׁיתְקַבְּצוּ שְׁנֵית כְּמוֹ עֲשָׂרִים שָׁנָה מִמְהֵלֶךְ הַשְּׁמֶשׁ בְּקִרְוֹב, וְלֹא יִזְוֶו הָיוּתָם מִתְקַבְּצִים בְּשִׁילּוּשׁ אֶחָד בְּעֵינֵינוּ מְאֻתִּים וְאַרְבָּעִים שָׁנָה, וְאַחַר כֵּן יַעֲתִקוּ קְבוּצָם לְשִׁילּוּשׁ אַחֵר, וְזֶהוּ הַנִּקְרָא קְבוּץ אִמְצָעִי, וְהוּא קְבוּץ הַהֶעֱתָקָה הַהוּוֹה בְּכָל מְאֻתִּים וְאַרְבָּעִים שָׁנָה מִמְהֵלֶךְ הַשְּׁמֶשׁ. וַיְהִיָּה עַל הַסֵּדֶר הַזֶּה מִשְׁעָה שִׁיתְקַבְּצוּ שְׁנֵי הַפּוֹכְכִים אֵלּוּ בְּשׁוּם מַעֲלָה מִן הַמַּעֲלוֹת עַד שִׁיתְקַבְּצוּ בְּאוֹתָהּ מַעֲלָה בְּעֵינֶיהָ תַתְק"ס שָׁנָה וְזֶהוּ הַגְּדוֹל, וְהוּא מִשְׁעָה שִׁיתְקַבְּצוּ שִׁבְתָּאֵי וְצִדְקָה בְּחֵלֶק הֶרְאוּשׁוֹן מִן הַטְּלָה עַד שִׁיתְקַבְּצוּ פַעַם שְׁנֵית. וְכִשְׁתַּחֲשַׁב הַתְּאָרִיךְ לַמְּפָרַע יִתְבָּאֵר לָךְ כָּל מָה שֶׁזְכַּרְתִּי לָךְ מִהָיוֹת אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּשִׁילּוּשׁ הָעֵפְרִי וְכֵן דוֹד וְשִׁלְמָה".

פָּרָק ט'

הָאָדָם נוֹשֵׁם בְּשִׁעָה תַתְק"ס נְשִׁימוֹת

בְּסִפְרֵי שְׁעָרֵי יִצְחָק (מִמְנוֹן הַגְּאוֹן הַרֵב יִצְחָק רִצְאֵבִי שְׁלִיט"א פּוֹסֵק עֲדַת תִּימָן) כּוֹתֵב שֶׁבְּשִׁעָה אַחַת נוֹשֵׁם הָאָף תַתְק"ס נְשִׁימוֹת.

וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "דְּרִיךְ אַגָּב, תִּדְעוּ כִּי הוּא עוֹשֶׂה פֶה אַחַר כֵּךְ חֲשִׁבּוֹנוֹת, דְּבָרִים נִפְלְאִים. כְּמָה פְּעָמִים הֵלֵב מִתְכוּוֹץ? כְּמָה הוּא דוֹפֵק? הוּא אוֹמֵר שֶׁבְּמִמוּצֵעַ בְּדָקָה אַחַת, הֵלֵב דוֹפֵק שְׁשִׁים וְאַרְבַּע דְּפִיקוֹת, וְהָאָף נוֹשֵׁם שֶׁשׁ עֲשָׂרָה נְשִׁימוֹת^ט. יוֹצֵא שְׁעַל כָּל אַרְבַּע דְּפִיקוֹת בְּלֵב, יֵשׁ נְשִׁימָה אַחַת. וּבְשִׁעָה אַחַת, הֵלֵב דוֹפֵק שְׁלִשָׁת אֲלָפִים תַת"מ דְּפִיקוֹת, וְהָאָף נוֹשֵׁם תַתְק"ס נְשִׁימוֹת".

ט. יֵשׁ לְרַמְזוֹ דִּתְקוּן הַיְסוּד (הַנִּמְשָׁךְ בַּיְחוּד שֵׁם קְדוֹשׁ הַיּוֹצֵא מִרְאֵשֵׁי תְבוֹת הַפְּסוּק חֵיל בְּיַעַל וַיִּקְיָאנוּ גִימְטְרִיָּה 16) מִבְּטֵל הַחֲרוֹן אָף מִיִּשְׂרָאֵל, וּבְלִמּוּד הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ מִתְקוּן וּמְטִהָר נְשִׁמָתוֹ כְּמִבְּאָר.

פָּרָק י

תתק"ס - מרמז על קבוץ נדחי ישראל

בספר הקדוש אמרי נעם (פרשת בשלח) כתב שמגן תתק"ס מרמז על קבוץ נדחי ישראל. וזה לשונו: "על ידי המקנה נעשה קבוץ נדחי ישראל כמו שרמזנו "מקב"ץ נדח"י עמ"ו ישראל"ל" עולה תתק"ס לגין שבמקנה פי ישראל"ל נחשב בספר למספר תק"מ"ו"א (עם הכולל).

פָּרָק יא

ובספר הקדוש מגלה עמוקות מבאר בכמה אנפין עגן תתק"ס.

א. מתניתין גימטריא תתק"ס

וזה לשונו: "דרשתי במסכת ערובין אהיהא מתניתין אבל סוד מתניתין הוא סוד תתק"ס לכן פתח במסכת זרעים שהוא התחלת המשניות מאימתי קורין את שמע בערבית משעה שהכהנים נכנסין לאכול בתרומתן וזא דמלה משה למד תורה שבעל פה במ' יום שהיה עולה להר, פי סוד מתניתין הם תתק"ס שעות שיש במ' יום ובמ' לילה. מ' פעמים כ"ד שעות [960=24*40] הרי תתק"ס היא סוד שיעור מקנה דלעיל, פי יש במקנה תתק"ס לוגין שבהם טובלין המלאכים בכל יום בנהר דינור, זהו סוד שמ"ע ישראל"לוי"א שהוא בגימטריה תתק"ס עם ז' אותיות והכולל".

ב. מפסח ועד עצרת יש תתק"ס שעות

"וכן סוד תתק"ס שעות מן הפסח עד עצרת שבהון טבלו ישראל בתתק"ס לוגין של מקנה ע"ד "ממחרת השבת"ו"א".

⊗ הערות ⊗

י. לרמז הפסוק (תהלים פרק קב יד) "אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה פי בא מועד." תק"ם - שזהו שלמות קומת [תקום אותיות קומת] ישראל - והוא"ו הוא ו' הדעת לתקון הדעת והיסוד.

יא. והבאנו לעיל בשם המאור ושמש דשמע ישראל הוא סוד תתק"ס.

יב. "ממחרת השבת" = 1395 בגימטריה "משמיע שלום מבשר טוב", לרמז שכאשר טובלין

ג. בתתק"ס שעות קיבל משה את התורה שבעל פה
 "ובאותו תתק"ס שעות למד משה תורה שבעל פה במ' יום שהם תתק"ס
 שעות בכל שעה למד לוג מן תתק"ס המבוארין בסוד מתניתין
 בגימטריה תתק"ס".

ד. הלוחות משקלם היו תתק"ס

בפרשת ואתחנן מוצאים אנו, שהלוחות משקלם מ' סאה, בסאה ו' קבין, ובקב
 – ד' לוגין, לכן היה משה בהר מ' יום, שנחלק כל יום על ד' עתים,
 בכל עת ו' שעות, במ' יום יש תתק"ס שעות, תורה שבעל פה למד בתתק"ס
 שעות. הולך נוצר בתתק"ס שעות. מתניתין בגימטריה תתק"ס.

ה. יצירת הולך בתתק"ס שעות – "הולך נוצר בתתק"ס שעות".

ו. אברהם שרה יצחק – תתק"ס – "שכן אברהם יצחק שרה עולה לחשבון
 תתק"ס עם הכולל".

ז. בסוד "תרומנה קרנות צדיק" (תהלים עה יא), "קרנות צדיק"
 גימטריה תתק"ס.

ח. משיח בן דוד ובן יוסף עולה תתק"ס.

"משיח בן דוד ומשיח בן יוסף הוא סוד, ויד דו"ד ב"ן יש"י יונה ב"ן אמת"
 שהם גימטריה תתק"ס".

פרק יב

א. בארבעים סאה יש 960 לוגים (תתק"ס), ובירושלמי מבאר כי בריה
 בטלה בתתק"ס.

ומטיב לבאר הגה"צ המקבל הרב משה ארמוני שליט"א את גדל הענין
 באריכות נפלאה:

⊗ הערות ⊗

ישראל בתתק"ס לוגין של מקוה הדעת זוכים ל- "משמיע שלום מבשר טוב".
 יג. ולד גימטריה 40 שמרמז על 40 יום יצירת הולך, וכמו שארבעים סאה מקוה מתחלק
 לתתק"ס לוגין כך גם 40 יום יצירת הולך מתחלק לתתק"ס שעות.
 יד. כמבאר בהר הקדוש, דוד בן נשי הוא משיח בן דוד, ויונה בן אמת הוא משיח בן
 יוסף, ושמות שניהם עולים גימטריה תתק"ס.

גדולת תתק"ס

אני לדודי ודודי לי, ראשי תבות אלול, וסופי תבות 40, רמז ל 40 יום שמראש חדש אלול, ועד יום הפפורים שהם בבחינת מקנה המטהר נשמות ישראל קדושים, והנה בארבעים סאה יש 960 לוגים (תתק"ס), ובירושלמי מבאר כי ברִיָּה בטלה בתתק"ס, (רמז ברִיָּה במלוי כִּזָּה: ב"ת ר"ש יו"ד ה"י עם האותיות של המילה ברִיָּה גימטריא תתק"ס - [עם הכולל שעולה תתקס"א, ועוד אם נכתוב ה"א במלוי א' יעלה לסך 948 עם 11 אותיות כולל המלוי עולה 959, עם המילה ברִיָּה עצמה עולה בסך תתק"ס 960, ואם נכתוב במלוי ה"ה, יעלה לחשבון 952 עם אותיות המלוי בלבד שהם 7 עולה 959, עם המילה ברִיָּה עולה תתק"ס 960, מכאן רואים שהרמז הוא רמז נכון שבכל צורת המלואים עולה סך הכל תתק"ס). והטעם הוא שידוע שבטול הוא בששים, ובמספר תתק"ס יש ט"ז פעמים ס', והנה כל ברִיָּה מרכבת מד' יסודות אש רוח מים עפר, וכל יסוד כלול מכלם הרי ד' פעמים ד' = ט"ז. והנה כשאדם חוטא ומפריד את עצמו מן הקדשה, ממשיך את יסודותיו לטמאה, ולכן כשחוזר בתשובה עליו לבטל עצמו אל הקדשה, ולהיוולד ברִיָּה חדשה, ועל פן המקנה מטהר - כי ארבעים סאה הם: תתק"ס לגין, ועל ידי שטובל בה, מבטל את העבר ונעשה ברִיָּה חדשה, וכן ימי הרצון - ימי טהרה, מראש חדש אלול עד יום הפפורים, מספרם תתק"ס שעות ונעשים כמקנה טהרה - לבטל המציאות של העבר, ולהעשות ברִיָּה חדשה. וזה מרמז בדברי התנא האלהי רבי עקיבא "אשריכם ישראל לפני מי אתם מטהרים, ומי מטהר אתכם - אביכם שבשמים, שנאמר: "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם", ואומר: "מקנה ישראל ה" - מה מקנה מטהר את הטמאים בתתק"ס לגין, אף הקדוש ברוד הוא מטהר את ישראל - בתתק"ס שעות של ימי הרחמים והרצון^{טו}.

- ב. ועוד ענין מענין, שחדש תשרי עם הנקודות^{טז} - הוא גם פן מנין תתק"ס, והשעות שיש בחדש תשרי - הם גם פן מנין תתק"ס.
- ג. ועוד ענין שסוף הפסוקים של "כתובים" - הוא ז' אלפים תתק"ס.
- ועוד ענין מענין הוא - שהמשנה פתבו לפני אלפים שנה, יוצא שזה היה בשנת ג' אלפים תתק"ס^{טז}.

 הערות

טו. כל זה הובא בקצרה לעיל בשם הצדיקים זיע"א.

טז. כלומר: תשרי גימטריה 910 והנקודות הן: ... (חיריק, שוא, צירי) שכל נקודה נחשב לי, שהיא 10, סך הכל חמש נקודות = 50 ועוד 910 = תתק"ס.

יז. הובא לעיל דברי המגלה עמוקות ז"ע ש"מתניתין" גימטריה תתק"ס.

פָּרֶק יג

בְּאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם תַּתְק"ס שָׁעוֹת נִשְׁלַם טְהַר הָאָדָם

א. הַבֵּן אִישׁ חַי, בְּסִפְרוֹ בְּנֵיהוּ בֶן יְהוּדָע עַל מִסְכַּת עֶרְכִּין, רוֹצֵה לְהַסְבִּיר מֵהָ עֲנִינֵי שֶׁל יִסּוּרִים תּוֹךְ אַרְבָּעִים יוֹם אוֹ לְאַחַר אַרְבָּעִים יוֹם. כִּי בְּאַרְבָּעִים יוֹם יֵשׁ תַּתְק"ס שָׁעוֹת, וְשַׁעוֹר מִקְנֵה טְהָרָה הוּא תַתְק"ס לֹאֲגִינוֹ, וְלָכֵן בְּאַרְבָּעִים יוֹם נִשְׁלַם טְהַר נֶפֶשׁ הָאָדָם, שֶׁהֵם חוֹדֵשׁ אֱלוֹל וְעֵשֶׂר יָמֵי תְּשׁוּבָה, וְכֵן יָמֵי הַתְּשׁוּבָה, כַּמ"שׁ הַרְבֵּי נִתְּנוּ שְׁפִירָא ז"ל, וְהַטַּעַם שֶׁצָּרִיךְ תַּתְק"ס שָׁעוֹת לְטְהַר הַנֶּפֶשׁ, כִּי הָאָדָם בְּנוֹי מֵד' יְסוּדוֹת הֵן מִצַּד גּוֹפּוֹ הֵן מִצַּד נַפְשׁוֹ, וְכֹל יְסוּד בְּנוֹי מֵאַרְבַּע, הֵרִי ט"ז יְסוּדוֹת.

ב. כְּאֲשֶׁר הָאָדָם חוֹטֵא – נִדְבָקִים בּוֹ ט"ז כּוֹחוֹת טְמֵאָה בְּט"ז יְסוּדוֹת, וְצָרִיךְ לְבַטֵּל ט"ז כּוֹחוֹת טְמֵאָה אֵלּוּ בְּשָׂשִׁים, כְּדִין אִסּוּר שְׁבֻטֵל בְּשָׂשִׁים, וְלָכֵן צָרִיךְ לְתַתּ לָהֶם תַּתְק"ס שָׁעוֹת, שֶׁהֵם אַרְבָּעִים יוֹם בְּתְּשׁוּבָה, וְיֵיחַ כְּדִי לְבַטֵּל ט"ז כּוֹחוֹת שֶׁל טְמֵאָה. אֵךְ אֵף עַל פִּי שְׁבֻטִּים ט"ז כּוֹחוֹת טְמֵאָה בְּשָׂשִׁים צָרִיךְ דְּבַר אֶחָד לְהַפְרִיד זְהֵמָה שֶׁלָּהֶם מִהַגּוֹף וּמִן הַנֶּפֶשׁ, וְהֵינּוּ הַיִּסּוּרִים בָּהֶם נִפְרָדֶת זְהֵמָה שֶׁל ט"ז כּוֹחוֹת טְמֵאָה מִנֶּפֶשׁ וּמִן הַגּוֹף, צָרִיךְ שְׂאֵלוֹ הַמ' יוֹם, שֶׁהֵם שִׁיעוֹר טְהָרָה שֶׁל תַּתְק"ס שָׁעוֹת, שֶׁהֵם ט"ז פְּעָמִים שָׂשִׁים, לֹא יַעֲבְרוּ בְּלֹא יִסּוּרִין, שֶׁהֵם הַמִּפְרִידִים הַזְהֵמָה שֶׁל כּוֹחוֹת הַטְּמֵאָה הַדְּבוּקָה בָּאָדָם.

פָּרֶק יד

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹאֵג בְּקוֹל וּמְרַעֵשׁ הָעוֹלָם עַל שְׁמֹקְלִין
בְּטְבִילַת הַמְּקוּהָ

וְהֵנִי לְהַשִּׁיבֵךְ עַל מַכְתָּבְךָ הָרֵאשׁוֹן בְּקִצּוֹר גְּדוֹל, עַל עֲנִינֵי טְהַר הַגּוֹף וְהַנֶּפֶשׁ בְּמִקְנֵה אַרְבָּעִים סָאָה, וּבְשׁוֹרָה טוֹבָה הִיא לִי אֲשֶׁר תַּתְחַזֵּק עֲצָמְךָ וְלֹא תִבְטֵל יוֹם אֶחָד מִטְבִּילָה בְּמִקְנֵה, וְאִזּוּ יֵיטֵב לָךְ וְהָאֲרַכְתָּ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים אִם אֵת כָּל אֲמָרֵי תִצְפֵּן אֶתְךָ וְתַעֲלֶה מֵעֲלָה מֵעֲלָה עַל בְּמַתִּי

⊗ הערות ⊗

יח. וְאֶפְשֶׁר דְּלִפִּי זֶה מוּבָן דְּבָרֵי הַזְּהֵר הַקְּדוּשׁ פְּרִשְׁתַּי וְיִקְהַל דִּישׁ וְתַפְלָה מִמֵּתִינָה 40 יוֹם כְּדִי שְׁתִּתְקַבֵּל, וְעַל פִּי זֶה נִהְיָ לְהַתְּפַלֵּל 40 יוֹם רְצוּף לְקַבְּלַת הַתְּפִלָּה, שְׂאֵחַר 40 יוֹם נִשְׁלָמוּ תְּקוּן הַתְּשׁוּבָה.

גדולת תתק"ס

ההצלחה וכו', וראשית חכמת התורה ויראת ה' הקודמת, להיות טהור ונקי והיא על ידי טבילה במקנה מ' סאה, עין בזהר חדש והובא דבריו בספרים הקדושים ספרי תלמידי הבעל שם טוב זכותו יגן עלינו, במשנה (ראש השנה דף ט"ז ע"א) "ובחג גדוּנִין על המים", על שהם מבזים בנטילת ידים, ועל שהם מזלזלים במקנאות ובטהרות שהם מים, ועל כן גדוּנִין על המים האנשים שלא טבלו את עצמם כל השנה במקנה מים, ובספר אחד כתב קול ה' על המים (תהלים כט, ג) שהקדוש ברוך הוא שואג בקול ומרעיש העולם על המים שמקלין בני אדם בטבילת המקנה. (אברך על תהלים, מאמר מאיר לעולם - מקנה ישראל כהלכתה).

פֶּרֶק טו

פרות ארץ ישראל שקלו תתק"ס סאין

ובספר המבי"ט, בית אלקים, (שער התפילה, פרק י"א) כתב שהאשכול שלקחו המרגלים היה תתק"ס סאין, הרי שאפילו פרות ארץ ישראל היו במגוון תתק"ס.

וזה לשונו: "גם בתפלה שאין בה דבר של קדושה הצריכה רבים, עם כל זה יש בה מעלה בהיותה נאמרת ברבים או בשעה שרבים מתפללים, כמו שבארנו, מפני שאינו דומה מועטים העושים את המצוה למרבים העושים את המצוה (תורת כהנים פ' בחקותי), כי היא מתעלית יותר הרבה מכפי הערך לכל אחד בהיותה נעשית בחבורת בני אדם, כי אפילו בדברים הגשמיים עושה אדם יותר מכפי הערך בהשתתפו עם אחרים במלאכה, וכמו שאמרו בענין המרגלים בהבאת האשכול שהביאוהו ח' בני אדם, וגמירי דכל טונא דמדלי איניש לפתפיה ואין אחר מסייעו תלתא דטועניה הוא, כשמטעינו אחר, ובאבני ירדן, שכל אחד היה מגביה על כתפו שערו כל אחד מהן מ' סאה, ומכאן נחשב לאשכול כמה היה בו, ששמונה אנשים היו מסיעים זה את זה, כשמרימים אותם על כתפם, אם כן היה משקלו של אשכול תתק"ס סאין, ק"כ לכל אחד וי"ט, שהיו שני שלישים יותר ממשוי

ט. באור: כל אחד באשר מרים יחד עם חברו מרים כפול שלש מאשר אחד לבד, ואחד לבד יכול להרים 40 סאה, כדמצינו באבני ירדן, אם כן פאן בסיוע השני, כל אחד הרים

אדם שאין אחד מגביה על כתפו, כאבני ירדן. ואם פן כל שפן בדברים האלקיים, שמתעלה יותר ענין המצוה בהתאחד בה פמה בני אדם מכפי הערך לכל אחד ואחד."

פרק טז

תתק"ס - שם ע"ב - הויה, עולה תתק"ס.

ובספר צדקת הצדיק - יחס הגאון מווילנא וחוגו כלפי השבתאות כתב וזה לשונו (השוה כתבי הגרמ"מ ז"ל (הערה 79), ח"א עמ' שיט):

'זזה סוד ט' אותיות דשם ב"ן (שם בן מכיל 9 אותיות: יוד הוּה וּו הוּה), וְכַל הָאוֹרֶת (!) הֵן תַּתְק"ס כְּמִנְיֵן ב"ן עִם נְקוּדַת הַדַּעַת. עַל דֶּרֶךְ חֲשׁוֹב 'נְקוּדַת הַדַּעַת' רָאָה שֵׁם, עֲמוּד רֶפֶ: 'נְקוּדַת הַדַּעַת, דְּהֵיִינוּ חֲל"ם צִר"י קמ"ץ צִר"י, וְהֵיִנוּ חֲל"ם נְקוּדָה אַחַת הִיא עֲשָׂרָה, צִר"י ב' נְקוּדוֹת הוּא עֲשָׂרִים, הָרִי שְׁלֹשִׁים, קמ"ץ נְקוּדָה וְקוּ הוּא י"ו, הָרִי מ"ו, צִר"י ב' נְקוּדוֹת, הָרִי ס"ו. אַךְ גַּם אַחֲרֵי מִקְבִּילָה מִסְבִּירָה זֹאת אֵינְנִי יוֹדֵעַ אִיךָ שֵׁם ב"ן עִם נְקוּדַת הַדַּעַת עוֹלָה תַּתְק"ס (!). בְּכַתְבֵי הָאֲר"י מְצִינוּ תַּתְק"ס (960) שְׁמִתְקַבֵּל מִשֵּׁם שֶׁל ע"ב (יוד הֵי וּו הֵי) כְּאֲשֶׁר מְכַפִּילִים כָּל אוֹת, כְּשֶׁהִיא מוּבָאֵת, בְּזוֹ שְׁאֲחֲרִיָּה, וּמְחַבְרִים אֶת הַסְּכוּמִים: יוֹד * הֵי, + הֵי * וְיו, + וְיו * הֵי. כְּלוּמַר: $22 * 15 + 15 * 20 = 960$. רָאָה לְקוּטִי כְּתוּבִים (בְּהַמְשָׁךְ הַסֵּפֶר הַלּוּרִיאֲנִי לְקוּטִי תוֹרָה, וְיִלְנָא תר"מ, הַדְּפָסָה חוֹנְרֵת יְרוּשָׁלַיִם תשל"ב, תהלים יט, ח, דף קכז ע"א).

הערות

מִשְׁקַל 120 (120=3*40), כְּפּוֹל 8 אִישׁ = (960=120*8), תַּתְק"ס. וּמַדְבְּרִיו מְבַאֵר, שֶׁהַלּוּמִדִּים יַחַד כְּחֵם מְכַפֵּל לְפָחוֹת מִשְׁלֹשׁ, וּמִדָּה טוֹבָה מְרַבָּה, וְעוֹד בְּעֲשָׂרָה הַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה וְכַל דְּנוֹתָנִים מִשְׁמִים נוֹתָנִים בְּאֶלֶף (זוֹהַר וַאצ"א), זֹאת אוֹמֶרֶת בְּכָל 10 יְהוּדִים שְׁלוּמִדִּים, יֵשׁ כּוֹחַ לְכָל אֶחָד כְּמוֹ 3000 אֲלָפִים יְהוּדִים, וְזֶהוּ תַקוּן לְחֻטָּא הָעֶגְלָה כְּמִנְיֵן 3000 אִישׁ שֶׁנִּפְלוּ בְּחֻטָּא הָעֶגְלָה. (שְׁמוֹת פָּרָק לֵב כח) וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי לֵוִי כְּדַבֵּר מֹשֶׁה וַיִּפֹּל מִן הָעַם בְּיוֹם הַהוּא כְּשֶׁלֶּשֶׁת אֲלָפֵי אִישׁ. וּבְרִש"י (בְּמַדְבַּר פָּרָק יט פְּסוּק כב) עֵץ אֲרָז וְאֲזוּב וּשְׁנֵי תוֹלְעֹת - ג' מִיָּנִין הִלְלוּ כְּנֶגֶד שְׁלֹשֶׁת אֲלָפֵי אִישׁ שֶׁנִּפְלוּ בְּעֶגְלָה וְאֲרָז הוּא הַגְּבוּהָ מִכָּל הָאֵילָנוֹת וְאֲזוּב נִמּוּד מְכַלֵּם סִימָן שֶׁהַגְּבוּהָ שְׁנַתְּגָאָה וְחֻטָּא, יִשְׁפִּיל אֶת עַצְמוֹ כְּאֲזוּב וְתוֹלְעַת וַיִּתְּכַפֵּר לוֹ.

כ. אֶפְשָׁר לִישֹׁב, דְּהָאוֹת ו' מְרַמֵּז לְדַעַת, וְכְאֲשֶׁר מְנַקְדָת בְּנְקֻדַת הַדַּעַת כְּלוּמַר בְּקִמְץ, אִזּוּ הַקִּמְץ עוֹלָה לְשֵׁשׁ עֲשָׂרָה וְהוּ עֲצֻמוֹ כְּלוּל מִעֲשָׂר, הָרִי שְׁשִׁים, וּבְהַכְפָּא שׁוּה 60*16=תַּתְק"ס.

פָּרָק יז

ולאחר שבארנו באר היטב גדל ומעלת מנין תתק"ס, מתבאר היטב שהזכות שזכינו משמים, שמנין הקונטרסים הוא גם כן תתק"ס - אינו בכדי. וזהו ודאי מרמז שהלומד את הקונטרסים האלו, הרי עלתה לו טבילה, שהרי במקנה גם כן יש תתק"ס לגין, וכל קונטרס מאלו הקונטרסים הרי הוא כמו לוג מהתתק"ס לגין שבמקנה, ומטהר את האדם, ומזככו עד שיזכה לגאלה האמתית במהרה בימינו אמן.

וכידוע שהזהר הקדוש מטהר את לומדיו כטהרת מקנה ומזכך הנשמה, וממש משמים כיוונו למספר זה לרמז על הכח המיוחד של לימוד הזהר הקדוש.

וּכְבָר אָמַר רַבִּי פִּנְחָס מִקְאֲרִיץ זי"ע (אמרי פנחס השלם דף קס"ד): קצת בני אדם אומרים בעבור שישו שבין בכפרים ואין להם מקנה אינם רוצים ללמד וזה, ואני אומר להם אדרבא, על דרך ששמעתי מהרב שאמר כשחל יום טוב בערב שבת אין צריך לטבל על השבת, כי מה צריך מקנה גדולה מקדשת יום טוב. [הבנת דבריו: כשאין לכם מקנה צריכים אתם להטהר בקדשת הזהר].

אָמְרוּ חַז"ל (ברכות דף טו ב): וְאָמַר רַבִּי חֲמָא בְּרַבִּי חֲנִינָא, לְמָה נִסְמְכוּ (דף טז) אֵהָלִים לְנַחְלִים? דְּכָתִיב, (במדבר כד) "כְּנַחְלִים נָטִיו, כְּגַנַּת עָלֵי נְהַר, כְּאֵהָלִים נָטַע" וגו'. לומר לך, מה נחלים מעלים את האדם מטמאה לטהרה. אף אהלים מעלים את האדם מכף חובה לכף זכות. ובענף יוסף על עין יעקב (בשם מעין הברכות) פָּרַשׁ: עוֹד יֵשׁ לֹאמֵר עַל פִּי דְבָרֵי הַנְּבִיא (ישעיה פרק א טו) רַחֲצוּ הַזְּכוּ הַסִּירוּ רַע מֵעַלְלִיכֶם מִנְּגֵד עֵינֵי חֲדָלוּ הָרַע. וְעַנְנֵי הַרְחִיצָה לְכַבּוֹת עֲבָרָה רַק עַל יְדֵי תוֹרָה וּכְאֲמָרָם ז"ל תוֹרָה מְכַבֶּה עֲבָרָה וְאִין מְצוּה מְכַבֶּה וְכו'. וְעַנְנֵי מְכַבֶּה שְׂאֵר שׁוֹם רוּשָׁם חֲטָא כָּלֵל, כִּי יֵשׁ תְּקוּנֵי תְּשׁוּבָה שְׂזָדוּנוֹת נַעֲשׂוֹת לוֹ כְּשִׁגְגוֹת, אוֹלָם עַל יְדֵי לְמוֹד תוֹרָה לְשִׁמָּה בְּרַחֲמֵינוּ נַעֲשִׂית זְכוּת, וְכִמוֹ הִשָּׁב מֵאֲהָבָה וְכו', וְנִהְפֵךְ עֲבָרָה עֲצָמָה לְמִצְוָה וְזְכוּת, וְקִטְגוֹר נַעֲשֶׂה סִנְגוֹר וְזֶה מֵאֲמָרָם: מַה נְּחָלִים מְעֵלִים אֶת הָאָדָם מִטְּמָאָה לְטִהָרָה. הִינּוּ הַטְּמָא נִהְפֵךְ לְטָהוֹר, אֵף אֵהָלִים הִיא הַתּוֹרָה מְעֵלִים אֶת הָאָדָם מִכֶּף חוֹבָה לְכֶף זְכוּת, הִינּוּ חוֹבוֹתָיו מֵתִהַפְּכִים לְזְכוּת, וּמִרְשָׁע נַעֲשֶׂה צְדִיק. דְּמִיּוֹן מִטְּמָא לְטָהוֹר. עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ.

וּבִיפָּה עֵינַיִם כָּאֵן מְצִיִּין לְמִדְרַשׁ רַבָּה שִׁיר הַשִּׁירִים (פְּרָשָׁה א פֶּסְקָה יט ג) דְּבַר אַחַר "כִּי טוֹבִים דּוּדִיד מִיִּין" נִמְשְׁלוּ דְבָרֵי תוֹרָה בְּמִים בֵּינָן

בְּשִׁמּוֹן בְּדָבָשׁ וְחֵלֶב בְּמִיִּם (ישעיה נה) "הוֹי כֹּל צָמֵא לָכוּ לְמִיִּם" מֵה מַיִם מִסּוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ דְּכַתִּיב לְרוּקַע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם כִּד תוֹרָה מִסּוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ שְׁנֵאמַר (איוב י"א) "אֲרוּכָה מֵאָרֶץ מִדֶּה" מֵה מַיִם חַיִּים לְעוֹלָם שְׁנֵאמַר (שיר ד) מַעֲיֵן גַּנִּים בְּאֵר מַיִם חַיִּים כִּד תוֹרָה חַיִּים לְעוֹלָם שְׁנֵאמַר (משלי ד) כִּי חַיִּים הֵם לְמוֹצֵאֵיהֶם וְכַתִּיב (ישעיה נה) "לָכוּ שִׁבְרוּ וְאָכְלוּ" ... מֵה הַמַּיִם מְטֵהִים אֶת הָאָדָם מְטַמְּאָה שְׁנֵאמַר (יחזקאל לו) וְזַרְקֵתִי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וְטִהַרְתֶּם כִּד תוֹרָה מְטֵהֶרֶת הַטָּמֵא מְטַמְּאָתוֹ שְׁנֵאמַר (תהלים יב) אֲמַרוֹת ה' אֲמַרוֹת טְהוֹרוֹת וּמֵה הַמַּיִם מְטֵהִים הַגּוֹף וְכִי שְׁנֵאמַר (ישעיה נה) "כַּמַּיִם לַיִם מְכַסִּים", כִּד תוֹרָה מְכַסִּים עָרוֹתָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל שְׁנֵאמַר (משלי ז) "וְעַל כֹּל פְּשָׁעִים תִּכְסֶה אֶהְבֶּה" עַד כָּאן, עֵינֵי שָׁם.

וּמְכַל הַנֶּאמָר כָּאן נִרְאֶה עַד כַּמָּה גְּדֻלָּה מַעֲלַת לְמוֹד הַתּוֹרָה, וְכַל שֶׁהַתּוֹרָה יוֹתֵר פְּנִימִית כִּד מְטֵהר יוֹתֵר אֶת פְּנִימִיּוֹת חֲלָקֵי הַנֶּשְׁמָה שְׁלוֹ, וְזֶה הוֹפֵךְ אֶת הַזְּדוֹנוֹת לְזִכִּיּוֹת, שְׁכַל שֶׁהַלְמוּד יוֹתֵר עֲמוּק וּפְנִימִי כִד מְטֵהר רְבָדִים יוֹתֵר עֲמוּקִים וּפְנִימִים מְחַלְקֵי הַנֶּשְׁמָה, וְהַכֵּל נִטְהַר וְעוֹלָה לְזִכִּיּוֹת, לְכִד חוֹבָה עַל הָאָדָם לְעַסֵּק בְּכֹל חֲלָקֵי הַפְּרִדָּה כְּדִי לְטַהַר אֶת חֲלָקֵי נִשְׁמָתוֹ. וּבַפֶּרֶט בְּסוּף יוֹמֵי אֶשְׁרָה הַסְטֵרָא אַחֲרָא מוֹצִיא אֶת כֹּל הַנֶּשֶׁק שְׁלוֹ, שְׁזֶה שַׁעַר הַחֲמֻשִׁים שֶׁל הַטְּמֵאָה, אֲזִי צְרִיךְ לְהוֹצִיא כְּנִגְדוֹ אֶת נֶשֶׁק הַתּוֹרָה בְּשַׁעַר הַחֲמֻשִׁים שֶׁל קִדְשָׁה. וְזֶהוּ לְמוֹד הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ וְלְמוֹד הַסוּד. וְעוֹד

⊗ הערות ⊗

כא. בְּוִדְאֵי כַּאֲשֶׁר הַתּוֹרָה מְחַיֶּבֶת טְהֵרַת מְקוּהָ אֲזִי מְכַרַח מְקוּהָ לְדִינֵי טְמֵאָה וְטְהֵרָה, אֲדָּ לְעֵינֵי טְהֵרַת הַגּוֹף וְהַנֶּרֶחַ" מְזַהֶמֶת הָעֵבְרוֹת זֶה נֶעֱשֶׂה עַל יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וּבְמִסְכַּת בְּרָכוֹת (דף כ"ב א'): תִּנְיָא רַבִּי יְהוּדָה בֵּן בְּתִירָא הִיא אוֹמֵר אֵין דְּבָרֵי תוֹרָה מְקַבְּלִין טְמֵאָה מִעֲשֶׂה בְּתַלְמִיד אֶחָד שֶׁהִיא מְגַמְגֵם לְמַעֲלָה מְרַבִּי יְהוּדָה בֵּן בְּתִירָא אָמַר לִיה בְּנֵי פִתַח פִּיָּה וְיֵאִירוּ דְּבָרֵיךְ שְׂאִין דְּבָרֵי תוֹרָה מְקַבְּלִין טְמֵאָה, שְׁנֵאמַר: "הֲלֹא כֹה דְּבָרֵי כְּאֵשׁ נֹאֵם ה'" מֵה אֵשׁ אֵינוֹ מְקַבֵּל טְמֵאָה אֶף דְּבָרֵי תוֹרָה אֵינוֹ מְקַבְּלִין טְמֵאָה. וּבְמַהֲרַשׁ"א שָׁם כָּתוּב: שֶׁהַתּוֹרָה הִיא כְּתוֹבָה לְפָנֵי הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ בְּאֵשׁ שְׁחוֹרָה עַל גְּבִי אֵשׁ לְבָנָה, וְכֹל אוֹתִיוֹת שֶׁלָּהּ הֵם שְׁמוֹתָיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵין מְקַבְּלִין טְמֵאָה כְּאֵשׁ הַזֶּה, עַכְתִּ"ד. וּבְתוֹסְפוֹת ב"ק (פ"ב ע"ב), דְּבוּר הַמִּתְחִיל "אֶתָּא" פְּסָקוֹ כְּרַבִּי יְהוּדָה בֵּן בְּתִירָא. וּבְעֵנַף יוֹסֵף עַל עֵין יַעֲקֹב פֶּרֶשׁ אֶת דְּבָרֵי רַשִׁ"י בְּבְרָכוֹת, שְׂאוֹתוֹ תַלְמִיד הִיא צְרִיךְ כְּפָרָה, וְעַל זֶה אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוּדָה בֵּן בְּתִירָא דְּאִדְרַבָּה בְּרִית הַלְשׁוֹן מְכַפֵּר עַל בְּרִית הַמְעוֹר, וּבְלְמוּד דְּבָרֵי תוֹרָה יִתְקַן הַפְּגָם. וְזוֹהֵי כְּנֹגַת רַבִּי פְּנִיחָס מְקַאֲרִיץ זִ"ע שֶׁלְמוּד הַזּוֹהַר הוּא מְטֵהר כְּמִקְוֵה לְעֵינֵי גּוֹפּוֹ וְנִרְנַח"י שְׁלוֹ (אֲדָּ לֹא לְדִינֵי טְמֵאָה

גדולת תתק"ס

שְׁלֵמוֹד הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ הוּא לְמוֹד תּוֹרָה לְשִׁמָּה, וּמִמִּילָא נְהֻפְכִים כָּל הָעוֹנוֹת
וְהַזְדוֹנוֹת עִם שְׂרָשֵׁיהֶם הָעֲמֻקִּים (רַחֲמָנָא לִיצְלוּ), לְזִכְיוֹת.

עֲתָה מוֹבֵן כִּמָּה נַחוּץ וּמִכְרַח לְמוֹד הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ דְּוָקָא עֲתָה בְּדוֹר הָאֲחֵרוֹן,
כְּדִי לְטַהַר בְּקִלּוֹת וּבְרַחֲמִים לְלֹא יִסּוּרִים, וְכַאֲשֶׁר כָּל יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה
בְּלִמּוּד הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ מִיַּד מִתְהַפֵּךְ כָּל פְּנִימִיּוֹתָם לְזִכּוֹת וְטִהָרָה, וְאֵין עוֹנוֹת,
וּמִיַּד מְגִיעַ מְשִׁיחַ צְדֻקָּנוּ בְּרַחֲמִים. – וְזֶה הַנְּלֻמָּד דְּגַמְתַּתְק"ס שֶׁל טְהָרַת
הַמְּקוֹנָה כֵּן כֵּאֵן מִמָּשׁ לְמוֹד הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ בְּתַתְק"ס חֲלָקִים יַחַד כָּל שְׁבִטֵי
יִשְׂרָאֵל בְּדוּקָא, שֶׁהֶאֱחָדוּת גּוֹרֵם לְהַשְׂרָאת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוֹשָׁה וּמְטַהֵר וּמְזַכֵּךְ
אֶת יִשְׂרָאֵל לְלֹא יִסּוּרִים וּנְגָאֵלִים בְּרַחֲמִים.

וְנִסְיִים בְּמַעֲשֵׂה עִם הַמְּקַבֵּל הָאֱלוֹקִי רַבִּי מְרַדְכִי שְׂרַעְבֵי זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אַמֵּן,
שֶׁפַּעֲם אַחַת בָּא לְפָנָיו יְהוּדֵי פְּשׁוּט וְתַנָּה לְפָנָיו דְּאֲגָתוֹ שְׂאִינוּ יָכוֹל
לְלִמּוּד וְלֹא מִבֵּין גְּמָרָא, וְאֵין לוֹ חֶשֶׁק לְכַד, וּמִי יַעֲזֹר לוֹ, אֲמַר לוֹ הֵרֵב שְׂרַעְבֵי
זַצ"ל, - שֶׁיִּלְמַד תְּהֵלִים וְיִקְרָא הֵרֵבָה זוֹהַר, וְסוֹף מַעֲשֵׂה שְׂמִיָּהוּדִי פְּשׁוּט זֶה
נַעֲשֶׂה בְּעַל הַשְּׂגָה וּבְעַל רוּחַ הַקְּדוֹשׁ. וְהַכֵּל בְּזִכּוֹת לְמוֹד הֵרֵבָה זוֹהַר – כְּמוֹ
שֶׁאָמַר הָאֲרִיז"ל לְרַבֵּי אַבְרָהָם שְׁלֵהֲשִׁגָה יִלְמַד הֵרֵבָה זוֹהַר, כִּי 40-50 דְּפִים
לְיוֹם, וְרַק הַחֲדוּשׁ כֵּאֵן שֶׁאֲפִילוֹ לִיהוּדֵי פְּשׁוּט הוֹעִיל וְזָכָה לְרוּחַ הַקְּדוֹשׁ.

פָּרָק יח

הַרְבֵּי שְׂמֵעוֹן בְּרַ יוֹחֵאֵי - צְדִיק יְסוּד עוֹלָם

בְּזוֹהַר חֲדָשׁ (וַיִּרְא ל"ג ע"א): וְאַבְרָהָם הָיָה יְהִיָּה: יְהִיָּה בְּגִימְטְרִיָּה שְׁלֹשִׁים. זְמַנָּא
חַד נְפִיק ר' שְׂמֵעוֹן, וְחִמָּא עֲלָמָא דְּחֻשְׁיָא וְאַפִּיל, וְאַסְתַּתֵּם
נְהוּרִיָּה. אֲמַר לִיָּה לְרַבֵּי אֶלְעָזָר בְּרִיָּה, תָּא וְנַחֲזִי מַה בְּעָא קוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא.
אַזְלוּ, וְאַשְׁכַּחוּ חַד מְלָאכָא, דְּדָמֵי לְטוֹרָא רַבְרָבָא, וְאַפִּיק תְּלַתִּין שְׁלֵהוּבִין
דְּנוּרָא מְפוּמִּיָּה.

[וְאַבְרָהָם הָיָה יְהִיָּה (בְּרֵאשִׁית יח) - יְהִיָּה בְּגִימְטְרִיָּה שְׁלֹשִׁים. יוֹם אֶחָד יֵצֵא רַבִּי שְׂמֵעוֹן
וְרָאָה עוֹלָם חֲשׂוּף וְאַפִּיל, וְנִסְתַּתֵּם אֹרֹן. אֲמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, בָּא וְנִרְאָה מָה
רוּצָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. הֵלְכֵנוּ וּמְצָאוּ מְלָאכָא אֶחָד שְׂדוּמָה לְהַר גְּדוֹל, וּמוֹצִיא שְׁלֵהוּבֹת
אֵשׁ מִפִּין].

אמר ליה רבי שמעון, מזה את בעי למיעבד, אמר ליה בעינא למחרביה לעלמא, בגין דלא שכיחי תלתין זכאין בדרא. דהכי גזר קודשא בריך הוא על אברהם, ואברהם היה יהיה, יהיה בגימטריה תלתין הוו. אמר ליה רבי שמעון, במטו מינד זיל קמי קודשא בריך הוא ואימא ליה, בר יוחאי שכיח בעלמא.

[אמר לו רבי שמעון, מה אתה רוצה לעשות? אמר לו: אני רוצה להחריב את העולם משום שלא מצויים שלשים צדיקים בדור, שכן אמר הקדוש ברוך הוא על אברהם, ואברהם היה יהיה, יהיה בגימטריה שלשים הם. אמר לו רבי שמעון: בבקשה ממך, לך לפני הקדוש ברוך הוא ואמר לו: בר יוחאי מצוי בעולם].

אזל ההוא מלאכא קמי קודשא בריך הוא, אמר ליה, מארי עלמא גלי קמך מה דאמר לי בר יוחאי, אמר ליה קודשא בריך הוא, זיל אחריביה לעלמא, ולא תשגח ביה בכר יוחאי.

[הלך המלאך ההוא לפני הקדוש ברוך הוא. אמר לו: רבון העולם, גלוי לפניך מה שאמר לי בר יוחאי, אמר לו הקדוש ברוך הוא: לך תחריב את העולם ואל תשגיח בכר יוחאי].

כד אתא, חזייה רבי שמעון למלאכא, אמר ליה אי לא תיזל, גזרנא עלך דלא תיעול לשמיא, ותהוי באתר דעזרא ועזרא"ל. וכד תיעול קמי קודשא בריך הוא אימא ליה, ואי לית תלתין זכאין בעלמא, ליהוון עשרים. דהכי כתיב לא אעשה בעבור העשרים. ואי לית עשרים, להוו עשרה, ואחר כך כתיב, לא אשחית בעבור העשרה. אי לית עשרה להוון תרין, דאינון אנא וברי. דהכי כתיב, (דברים יט טו) על פי שנים עדים יקום דבר, ואין דבר אלא עולם, דכתיב (תהלים לג ו) בדבר ה' שמים נעשו וכו'. ואי לית תרין, הא אית חד, ואנא הוא. דכתיב (משלי י כה) וצדיק יסוד עולם. ביה שענתא נפק קלא מן שמיא ואמר, זכאה חולקך רבי שמעון, דקודשא בריך הוא גזר לעילא, ואת מבטל לתתא, בודאי עלך אתמר (תהלים קמה יט) רצון יראיו יעשה.

[כשבא, ראה רבי שמעון את המלאך. אמר לו: אם לא תלך, גזרני עליך שלא תכנס לשמים, ותהיה במקום של עזא ועזאל. וכשתכנס לפני הקדוש ברוך הוא, אמר לו, ואם אין שלשים צדיקים בעולם, אז שיהיו עשרים, שיהי פתוב לא אעשה בעבור העשרים. ואם אין עשרים, שיהיו עשרה, ואחר כך פתוב לא אשחית בעבור העשרה. אם אין עשרה - שיהיו שנים, שהם אני ובני. שכן פתוב (דברים יט) על פי שנים עדים יקום דבר, ואין דבר אלא עולם, שכתוב (תהלים לג) בדבר ה' שמים נעשו וכו'. ואם אין שנים - הרי יש אחד, ואני הוא, שכתוב (משלי י) וצדיק יסוד עולם. באותה שעה יצא

קול מן השמים ואמר: אשרי חלקה, רבי שמעון, שהקדוש ברוך הוא גזר למעלה, ואתה מבטל למטה. בודאי עליך כתוב (תהלים קמה) רצון יראיו יעשה. (ועין בבאור מתוק מדבש שם, ובאור החיים הקדוש בראשית י"ח ל"ג).

פרק יט

הזוכה והמזכה את הרבים, כל העולם לא נברא אלא בשבילו

הגר"א במשלי (יב, ט), מבאר גודל הזכות שיש למזכי הרבים ומזכיח את חברו. אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לזקח ממנו את חלק הגיהנום שלו (וכן מפורש בזוה"ק, ובקדושת לוי מסביר באריכות דברי הזוה"ק). במשנה אבות (פרק ה) איתא: "כל המזכה את הרבים, אין חטא בא על ידו". ובמאירי (יומא דף פז עמוד א): "וכל המזכה את הרבים אין חטא בא לידו - שלא ירד הוא לגהינם ותלמידיו נוחלין גו עדן שנאמר "כי לא תעזוב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת". ובספר פלבו (סימן טו) כתב: "ואשרי הזוכה והמזכה את הרבים, וכל העולם לא נברא אלא בשבילו".

ואם ברצונך לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה.. וילקרב הגאולה - הנך יכול לחלק ספר "ערכה של שעה", המעודד ומעורר ללמוד זוהר הקדוש בכל יום, ובפרט בשבת קודש וביום טוב. - ואם בזכותך ילמד אפילו יהודי אחד תורת זוהר הרי תזכה למיליוני שנות תורה, כי כל הלומד שעה זוהר הקדוש בשבת עולה לו למאה מליון שנה תורה, ואם תכפיל בכל שבתות השנה וי"ט, לכל ימי חייו, [ימי שנותינו בהם שבעים שנה] תגיע ל- 640 מליארד שנה תורה. ואם בזכותך יתארגן שיעור למנני יהודים שילמדו בזוהר הקדוש תגיע לסכום אנדי של מליארדי שנים תורה (שנות תורה).

ובזוהר הקדוש (פרשת ויצא קס"א) כתוב, שכל מה שנותנים משמים הוא באלף, ועוד פידוע כל עשרה ביה שכינה שריה, אתה מכפיל כל מנני יהודים באלף. תגיע למספר שקשה מאד לחשב 6 זיליון ו' 400 טריליון שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיוקפו לזכותך בודאות!!! - חזינו השתא עד כמה גדול ועצום כחו של הלמוד בספר זוהר, אין לנו אלא לחזק את ידי עושי מלאכת הקדש, להוסיף להם אמץ וכח וחזק בעבודתם הקדושה, אמצו מתנים וחגרו עז להמשיך ולהפיץ את אורו של רבי שמעון בר יוחאי,

לפרסם פחו בעולם ולסייע בכל מה דאפשר, והוסיפו לעשות חיל ולהרבות חילים לקודשא בריך הוא ואורייתא לאוקמא שכינתא מעפרא.

ובזכות לומדי הזוהר הקדוש יתקיים בנו הפתוב: (שמות פרק טו פ' טו-יח) תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך ה' עד יעבר עם זו קניית, תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת ה' מקדש אד-ני כוננו ידיך, ה' ימלך לעלם ועד, בב"א.

והלוואי שנזכר בשבוע הזה, פרשה זו, בה התחילה גאלת מצרים כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות ונזכה כלנו יחד לגאלה השלימה במהרה בימינו אמן.

ברוך ה' לעולם אמן ואמן: ימלוך ה' לעולם אמן ואמן:

פָּרָק כ'

מדוע הגלות מתארכת והצרות מתרבות?

הזמן הולך ואוזל... ששת אלפים שנות בריאת העולם הולכים ומסתיימים עוברים, חולפים ביעף... מוסיפים לעצמם מאות שנים של תורה הנלמדת בישיבות הקדושות ש"ס ופוסקים, תלמוד בבלי ומפרשים, אין לנו השגות בהשבונות שמים, ואין לנו צל צלו של משג בהנהגת קודשא בריך הוא, ובכל זאת הזמן תובע: מחלות, עני, תאוונות, שרפות, קאסמים, עצירת גשמים, איום גרעיני רח"ל.

אנא אנו באים?! נחפשה דרכינו ונחקורה, על מה ולמה כל יום שעובר גרוע מחברתו? מדוע התורה הנלמדת, כביכול, אינה מגינה ומצילה מכל הפגעים הרעים¹⁸¹. איך זה שהשכינה בוכה ומייללת והגאולה לא מגיעה?

אמר רבי שמעון בר יוחאי זי"ע (תיקוני זוהר, תיקון מג): "ועוד מי שגורם שתסתלק הקבלה והחכמה (זוהר, פנימיות התורה). - מתורה שבעל פה ומתורה שבכתב,

הערות

א. בס"ד, לכבוד כ"ק האדמו"ר מהאלמין - הרה"ג הרב גרוס שליט"א ראיתי את העלונים על הזוהר הקדוש שפבדו כתב, - ורציתי להאיר על דבריו על מה ששמעתי בשם הרה"ג מרן ראש הישיבות הצדיק הרב מנחם אלעזר שך זצ"ל: שהזוהר הקדוש הגו על יהודי ספרד והמזרח בזמן מלחמת העולם השנייה, כיון שיהודים אלו, בעלי בית ועמד בית ישראל היו רגילים בקריאה ובגרסת הזוהר הקדוש בכל יום. וכן במוצאי שבת

גדולת תתק"ס

וגורם שלא ישתדלו בה, ואומר שאין אלא פשט בתורה ובגמרא (לומדים רק פשט התורה והגמרא כל היום, והמבין יבין...), בודאי הוא יסלק את המים מההוא נהר ומההוא גן אוי ואבוי לו טוב שלא נברא בעולם, ולא ילמד אותה תורה שבכתב ושבעל פה ונחשב לו כאילו החזיר את העולם לתהו ובהו, וגורם עניית בעולם וארץ הגלות!!" - וכן כותב הרשב"י הקדוש (תיקוני זוהר, תיקון ל'): "אוי לאלה שעובדים את השכינה ביושב, ולא משתדלים בלימוד חכמת הקבלה, אבוי להם שגורמים עניות, וחרב ובזה (מלחמות) והרג ואבדון בעולם, ומסלקים את רוח המשיח".

כדי להינצל מכל הפרענויות המתרגשות ובאות ולזכות לגאולה השלמה יש צורך בלימוד פנימיות התורה, זוהר הקדוש.

וכאן עבודתו של הזקן והכסיל היצר הרע המצר צעדינו ומשים כל כחותיו לבל נזכה לגאולה השלמה, הוא מכין טענותיו בטוב טעם כדי שלא נזכה לביאת המשיח, והוא כנחש ערמומי, מבין שכאשר בני ישראל ידבקו בתורתו של הרשב"י הוא יקבל את סופו, ועל כן חוזר ומבהיר, אסור ללמוד זוהר לפני שמסיימים ש"ס ופוסקים, קודם ימלא כרסו בש"ס ובפוסקים ורק אח"כ יפנה ללמוד פנימיות התורה.

כתוב בספר הקנה הקדוש אפשר לאדם שיהיה בקי בש"ס ופוסקים ובאותו זמן עם הארץ גמור! - כיצד?

כדי ללמוד ש"ס ופוסקים מעיד הרמב"ם זי"ע פי 300 שנות לימוד לא יספיקו לאדם, ועל זה נאמר לא עליך המלאכה לגמרי! וכבר ענה הבבא סאלי הקדוש "קדם ילמד קבלה וזהו ורק אז ש"ס ופוסקים" (בתשובתו לרב מרדכי אליהו זצ"ל), וכן כתב הגאון הקדוש הגר"א מוילנא "יתחיל בסוד קודם, פי בלי הסוד אי אפשר לדעת את הפשט" (סדור הגר"א). וכן כתב רבנו חיים וויטל הקדוש תלמידו של האר"י הקדוש (הקדמה לעץ החיים) פי קדם ילמד זהו וקבלה פי גמרא בלי זהו וקבלה פעיוור המגושש בקיר. וכן כותב האר"י אש"ל (הקדמה לפני מסבירות), וכתב המהר"ן (שיחות הר"ן), אין הדבר נכון פי אלו ספרי חכמה, וההפך הוא הנכון, פי חובה בדורות האחרונים להתחזק וללמוד חכמה זאת (זוהר וקבלה)

⊗ הערות ⊗

קודש לא הלכו לבייתם לעשות הבדלה, אלא היו ממתינים פשעתיים בבית הפנסת ולומדים את הזוהר הקדוש. ולכן היטל והגרמנים ימש"ו לא יכלו לגעת בהם לרעה. - וכן ראיתי כתוב בספר (עלינו לשבח) שגם מה שהגו עליהם היה, שלא דברו כלל שום שיחת חלין בבית הפנסת. - ע"ה יעקב שבח בעמח"ס "תורת הנפש" (בתורה ובחז"ל על פסיכולוגיה יהודית).

וכן כתב מרו החיד"א זי"ע (מורה באצבע להחיד"א אות מ'): "תיקון לבעל תשובה
 שיאמר חמשה דפין זוהר או תיקוני זוהר בכל יום". כבר כתב החפץ חיים
 זי"ע שחובה על הבחורים ללמוד זוהר פרשת השבוע כל שבת, ועוד אמר,
 שלפנים כל יהודי אפילו הפשוט ביותר היה מאמין בלב שלם בדברי הזוהר
 הקדוש ומתמלא לראת שמים, ומקיים דברי הזוהר הקדוש באמונה ובתמימות,
 ולא היה צורך עוד להסביר ולשכנע אותו. וכן הנוצר חסד הקדוש
 [קאמארנא] למד זוהר עם ילדים בני 9 בנגד המינות, וכן כתב הבן חי הקדוש
 זי"ע (הקדמה לספר בניהו): "קיימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלימוד
 הקדוש של התיקונים והזוהר יחיד ורבים מנער ועד זקן". - פותב רבנו הארי"י
 הקדוש (ספר עץ חיים, למרח"ו הקדוש) וכן כותב הרמ"ק הקדוש זי"ע (פרדס רמונים) פי
 הנשמות בדור הזה הן מבחינת הנשמות הנמוכות ביותר בכל הדורות (עקבתא
 דמשיחא), ועל כן אין לנשמות בדור הזה תיקון אמתי אלא על ידי אור הזוהר
 בלבד, פי ידוע כי הכלים והאורות ירדו בסדר הפוך זה מזה, ולא כאן המקום
 להאריך (זוהר בעל הסלם, פתיחת לחכמת הקבלה כד, שערי אורה ר' יוסף גיקטיליא זי"ע). - כתוב
 בגמרא על בית המקדש, 'אמרו כל דור שאינו נבנה בימיו, מעלין עליו כאילו
 הוא החרבו' (ירושלמי יומא א, ה). אם כן איך יבנה בית המקדש מחדש? עונה
 שלמה המלך עליו השלום "בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן. וכדעת חדרים
 ימלאו" (משלי כד, ג-ד). ופשוט הוא כי זהו בנגד הספירות חכמה בינה ודעת שכן
 רק בחכמה (לימוד זוהר ופנימיות התורה) יבנה בית המקדש (הבית השלישי) הן ברוחניות
 והן בגשמיות. וידוע כי בית המקדש נבנה כולו על פי החכמה (פנימיות התורה
 והקבלה) אשר שלמה המלך למד היטב, ואשר נמסרה למשה רבנו מפיי הגבורה
 על מנת להקים את המשכן. וכן ידע זאת דוד המלך זי"ע. אשר בנה את מערת
 המכפלה על פי אותה חכמה (פנימיות התורה והקבלה), ולא כאן המקום להאריך.
 ובבית חדש על הטור או"ח (סימן מז) כתב והאריך לבאר: מפני מה נחרב בית
 המקדש, שלא עסקו בתורה, פי אם לצורך הדברים הגשמיים להנאתם לידע
 דינים לצורך משא ומתן, גם להתנאות להראות חכמתם, ולא נתכוונו
 להתעצם ולהתדבק בקדשת ורוחניות התורה, ולהמשיך השכינה למטה
 בארץ... הנה בזה עשו פרווד שנסתלקה השכינה מן הארץ, ועלתה לה
 למעלה והארץ נשארה בגשמיותה בלי קדושה... והוא אמרו מי האיש
 החכם... על מה אבדה הארץ... "ויאמר ה' על עזבם את תורת אשך אשר נתתי
 לפניהם" וגו'... וכמו שאמרו רבותינו (ערובין נד עב), על הפסוק (שמות כא א'),
 "ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם" וכוונתם שיתקשרו בעצם קדשת
 תורת אמת, והשכינה תהא שורה בקרבם... והוא המכון בכרפת אשר

גדולת תתק"ס

בחר בנו, על אשר קרבנו לפני הר סיני ונתן לנו תורתו הקדושה, כלי חמדתו שהיה משתעשע בה בכל יום, כדי שתתדבק נשמתינו בעצמות קדשת התורה ורוחניותה, ולהוריד השכינה בקרבנו, עפ"ל, (ועין שם באורף).

הבה נתחזק בלימוד הזוהר הקדוש בכל יום ויום ובפרט בלימוד בשבת קודש. רבותינו הפליגו בשבחה וערכה של תורה הנלמדת בשבתות על פני זו הנלמדת בימות החל, בלשון הזוהר הקדוש (סוף פרשת "שלח-לך") – זכאה חולקיהון דכל אינון דמשתדלין באורייתא, יומא דשבתא משאר יומין".

מרנא הרי"ח הטוב, בספרו "בן איש חי" (פרשת שמות שנה שניה), כתב וזה לשונו: כתבו המקובלים ז"ל: דגדול פעל הנעשה מעסק התורה ביום שבת, אלה פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול, עכ"ל. ק. רבנו מרדכי שרעבי זי"ע התבטא פעם באזני מקרביו ואמר: "שעה של למוד תורה על דרך הפשט ביום השבת, שוה ללמוד שנה שלמה ביום חל. ושעה אחת של למוד זהר וקבלה ביום חל, היא כמו שנה של למוד פשט ביום חל. ולמוד הקבלה וזהר ביום שבת במשך שעה שוה ללמוד שבועים וחמש שנה בימות החל". ופסק הגה"ק הכף החיים (קנ"ה סק"ב), דלמוד הזוהר יחשב ללמוד הקבלה. וכתב הפלא יועץ¹⁸ וזה לשונו: ואפילו אי לא ידע מאי קאמר

⊗ הערות ⊗

א. ונציין כאן מעט מגדולי הצדיקים איך שלמדו והחשיבו את הפלא יועץ לספר מוסר היותר גדול:

החפץ חיים כמעט ולא הזכיר בספריו ספרי מוסר, אמנם בספר "שפת תמים" (פרק ז'), הביא את דברי הפלא יועץ וכתב עליו, הספר הנחמד פלא יועץ. - מקבל שבישיבות הונגריה למדו תחלה מוסר מספר פלא יועץ ורק אחר כך למדו סגיות הגמרא. - מרן הגר"ח קניבסקי שליט"א ספר' ששמע מאביו מרן הסטייפלער זצ"ל, בעל "קהלת יעקב", שאמר למחנכים המתעצבים עמו איזה ספר מוסר ללמוד, ענה להם שילמדו אורחות צדיקים ופלא יועץ. - מרן ראש הישיבה רבי יהודה צדקה זצ"ל אמר על ספרי הרב פלא יועץ בזה הלשון: אשרי הקונה אותו וקורא בו, זה מכניס לאדם יראת שמים טהורה, דבריו החוצבים להבות אש היוצאים מלב טהור וקדוש חודרים אל לבבות הקורא, עפ"ל. - הגאון רבי שמואל רוזנברג זצ"ל מחבר ספר "באר שמואל" היה מרטיב בדמעות את ספר פלא יועץ ערך תשובה. - הגאון החכם שבתי אטון זצ"ל היה מרבה לצטט ממוסריו ואמרותיו לבני ביתו ולבני הישיבה, וספר פלא יועץ היה חביב עליו ביותר. - מרן הגאב"ד רבי יצחק טוביה ווייס שליט"א עוסק בקביעות ולמוד בספר הקדוש פלא יועץ עד כדי שהראה לאברך חשוב, שהספר בביתו בלוי מרב הלימוד בספר עם בני משפחתו. - מרן הגאון רבי מיכל יהודה לפקוביץ שליט"א בקש ממנהלי תלמודי תורה והרבנים של התלמידים לקבוע שיעור בלקוטי פלא יועץ עם התלמידים. - הגאון ראש ישיבת "פסא רחמים" רבי מאיר מזוז שליט"א שנשאל איזה ספר

וְשׁוּגָה בּוֹ שְׁגִיאוֹת הַרְבֵּה הוּא חָשׁוּב לְפָנֵי הַקַּבָּ"ה כְּדַכְתִּיב וּדְגָלוּ עָלַי אַהֲבָה
 וּפְרָשׁוּ חַז"ל וְדִלּוּגוֹ עָלַי אַהֲבָה, עַכ"ל. וּכְכֹר דְּבַר בְּקִדְשׁוֹ מֵהַר"ש בּוֹזְגָלוֹ
 זִי"ע מֵאוֹר עֵינֵינוּ בְּעַל "הַכֶּסֶּא מְלֶךְ" דְּלִמּוּד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ עוֹלָה שְׁעָה אַחַת
 לְעֶרְךָ שָׁנָה שֶׁל לְמוּד הַפְּשׁוּט, וְהוּבָא פְּסָקוֹ בְּכַף הַחַיִּים (סימן קנ"ה סק"ב), וְזֶה
 לְשׁוֹן: הַ"כֶּסֶּא מְלֶךְ" (תקון מ"ג): פִּי לְמוּד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ בְּגִירְסָא בְּעֶלְמָא בּוֹנָה
 עוֹלָמוֹת, וְכֹל שָׁפֵן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְהַבִּין אִפְלוּ פְּרוּשׁ מֵאִמֵּר אַחַד, יַעֲשֶׂה בּוֹ
 תְּקוּן לְמַעֲלָה בְּשַׁעֲהַ אַחַת מֵה שְׁלֵא יַעֲשֶׂה בְּלִמּוּד הַפְּשׁוּט שָׁנָה תְּמִימָה, וּמִבְּטַח
 לוֹ שֶׁהוּא בֶן עוֹלָם הֵבֵא מִבְּנֵי הַיְכָלָא דְּמִלְכָּא, וְיִהְיֶה מְרוּאֵי פְּנֵי הַמְּלֶךְ הַיּוֹשְׁבִים
 רֵאשׁוֹנָה בְּמִלְכוּתָא דְּרַקִּיעָא. גַּם בְּתַקּוּן ל' כְּתַב (הַכֶּסֶּא מְלֶךְ), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כִּמְהָ
 גְּדוֹל חַיִּיב עַל תְּלִמִּיד חֲכָם לְלַמֵּד קַבְּלָה. וְעַנְשָׁם כִּמְהָ גְּדוֹל אִם אֵינָם לוֹמְדִים
 קַבְּלָה וְגוֹרֵם אֲרֵךְ גְּלוּתָא פִּי הֵם מְעַכְּבִים הַגְּאֻלָּה רַחֲמֵנָא לִיזְלוּ, פִּי יַעֲשֶׂה
 בְּשַׁעֲהַ אַחַת בְּלִמּוּד הַקַּבְּלָה מֵה שְׁלֵא נַעֲשֶׂה בְּלִמּוּד חֲדָשׁ יָמִים בְּפִשְׁטֵי הַתּוֹרָה,
 פִּי גְּדוֹל כִּמְהָ לְקַרֵּב הַגְּאֻלָּה. הַעוֹלָה מְדַבְּרֵי רְבוּתֵנוּ הַכֶּסֶּא מְלֶךְ וְהַרְי"ח הַטּוֹב
 זִי"ע: דְּהַלּוּמֵד שְׁעָה זֶהר הַקְּדוֹשׁ בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ, כְּלוּמֵד אֵלֶּה שָׁנָה פְּשׁוּט בְּיוֹם
 חוּל. וְלִפִּי זֶה, אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד שֵׁשׁ שָׁעוֹת זֶהר הַקְּדוֹשׁ בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ, הָרִי שְׁזָכָה
 לְתַקּוּן כָּל הַשִּׁית אֶלְפִּין יָמֵי הַבְּרִיאָה [וְכֹל הָעוֹלָם מְתַעֲלָה עַל יְדוּ]. וּבְנוֹסָף
 עַל כֶּךָ חֲדוּשׁוֹ שֶׁל בְּעַל אוֹרְחוֹת צְדִיקִים (שַׁעַר הַשְּׂמֻחָה) הַמְּבָאֵר: דְּלִמּוּד (וְכֹל מִצְוָה)
 הַנַּעֲשֶׂה בְּשְׂמֻחָה עֶרְכּוֹ כְּפוּל אֵלֶּה, יוֹצֵא שְׂפָאֲשֵׁר יְהוּדֵי לוּמֵד בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ
 וּבְשְׂמֻחָה תּוֹרַת הַרְשָׁבִי – "הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ" עוֹלָה בְּשַׁעֲהַ אַחַת לְעֶרְךָ שֶׁל מְלִיוֹן
 שָׁנָה, (לְמוּד פְּשׁוּט בְּיָמֵי הַחוּל). וְאֵיתָא בְּאַבוֹת דְּרַבִּי נְתָן (פְּרָק ג' מִשְׁנָה ו'): רַבִּי יִשְׁמַעֵאל
 בְּרַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר... אִם לְמִדַּת תּוֹרָה בְּשַׁעֲהַ הַרְיוּחַ אֵל תְּשׁוּב לָךְ בְּשַׁעֲהַ
 הַדְּחָק, לְפִי שְׁטוּב לוֹ לְאֲדָם דְּבַר אַחַד בְּצַעַר מִמָּאָה בְּרִיוּחַ (ע"י"ט), עַל כֵּן כֵּאֲשֶׁר
 לוּמֵד בְּיַסּוּרִים הַכֹּל כְּפוּל מָאָה, סָךְ הַכֹּל לִימּוּד זֶהר הַקְּדוֹשׁ שְׁעָה בְּשַׁבַּת שׁוּנָה
 מָאָה מְלִיוֹן שָׁנָה תּוֹרָה!!!!!! וְשָׁנָה אַחַת כ' 28.000 שָׁנָה תּוֹרָה. צֵא וַחֲשַׁב
 בְּלִמּוּד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ בְּשַׁבַּת, בְּכֹל שָׁנָה הַגָּךְ מִשְׂמַח אֵת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 וּמְקִיִּים אֵת הַפְּסוּק "וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כ"ח ה'". - עַל מַחְנָה יִרְאֵי הַשֵּׁם לְהַתְּאֲחֵד
 לְכַבּוֹד הַשְּׂכִינָה לְלִמּוּד וּלְלִמּוּד זֶהר הַקְּדוֹשׁ וְיִתְקַיֵּים דְּבַרֵּי הַרְשָׁבִי ע"ה בְּדָא
 יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא בְּב"א.

⊗ הערות ⊗

מוסר ללמוד, ענה כל אחד יראה מה שמושיג ומעורר אותו, אני נמשך לספר פלא יועץ וחובת
 הלקבכות.

לְכוּ, כֹּל אֶחָד וְאֶחָד צָרִיךְ לְהִשְׁתַּדֵּל מִיַּד יוֹם בְּיוֹמוֹ, לְלַמּוֹד וּלְקַרְא בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ "יְחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל" וּמִשְׁמִיָּא זְכוּ אֶת עִם יִשְׂרָאֵל עִתָּהּ בְּקִלּוֹת ב' 6-7 דְּקוֹת לְיוֹם לְהִתְחַבֵּר עִם כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וּלְסִיִּם אֶת הַזּוֹהַר הַקְּדוּשׁ אֶלְפֵי פְּעָמִים בְּמַהְדוּרַת תַּתְק"ס (960 קוֹנְטְרַסִּים) לְהַצְלִיחַת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל וּלְקִרּוֹב הַגָּאֲלָה בְּרַחֲמִים, וְכֹל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל יוֹכֵל לְהִתְחַבֵּר עִם הַצִּיּוֹר וּלְעִסוֹק מִיַּד יוֹם בְּיוֹמוֹ בְּתוֹרַת הַרְשָׁב"י בְּנֶקֶל, וּבִשְׁבַת יִלְמַד עִם בְּנֵי בֵּיתוֹ, הַקְּטָנִים עִם הַגְּדוֹלִים, זְקֵנִים עִם נְעָרִים. וְיִזְכֶּה לְהִתְחַבֵּר אֶל הַרְשָׁב"י וּלְהַמְשִׁיךְ עָלָיו נִשְׁמָה קְדוּשָׁה וּטְהוּרָה.

פָּרֶק כ"א

הטוב שיש בהצדיק נעשה כאבן השואבת ושואב אליו כל טוב שנמצא בהרשע. והרע שנמצא אצל הצדיק מיד הוא נמשך ויוצא מהצדיק המוכיח לרשע שאינו שומע לו, ונדבק בהרשע שהוא שרשו ושם קנה מקומו

כְּתַב הַמַּהְרַח"ו בְּשַׁעַר הַגְּלִגּוּלִים (הַקְּדָמָה כ') וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: עוֹד דַּע, כִּי כָּל הַנְּשָׁמוֹת עַל יְדֵי חֲטָאוֹ שֶׁל אָדָם הֵרָאוּשׁוֹן, נִתְעַרְבוּ טוֹב בְּרָע, וְלִכֵּן לְפַעְמִים יִהְיֶה, שְׁקֻצַת טוֹב שֶׁבִּנְפֶשׁ הַצְּדִיק, נִתְעַרַב בְּרָשָׁע וּקְצַת רָע שֶׁל הַרְשָׁע, נִתְעַרַב בְּצְדִיק. וּבְזֶה תִּבִּין מַה שֶּׁאָמַר הַכְּתוּב, (קֹהֶלֶת) "אֲשֶׁר יֵשׁ צְדִיקִים שְׁמַגִּיעַ אֲלֵיהֶם מַמְעֵשֶׂה הַרְשָׁעִים" וְגו'. כִּי כַּמָּה צְדִיקִים יֵשׁ שֶׁהֵם עוֹבְרִים אִיזוֹ עֲבָרָה פְּרֻטִיית, וְנִכְשָׁלִים בְּמַה שֶּׁלֹּא יְכַשֵּׁל רָשָׁע אֶחָד. וְכֵן לְהַפְּךְ כַּמָּה רְשָׁעִים גְּמוּרִים עוֹשִׂים קְצַת מִצּוֹת פְּרֻטִיּוֹת בְּתַכְלִית עֲשִׂיתָם וְנִזְהָרִים בָּהֶם כָּל יְמֵיהֶם.

גַּם תִּבִּין בְּזֶה עֲנִין צְדִיק גְּמוּר, וְרָשָׁע גְּמוּר, וּבִינּוֹנֵי. כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפֵי חֲלָקֵי נִצּוּצוֹת הַטוֹב שֶׁבוּ, וְכְּפֵי מִסְפַּר חֲלָקֵי נִצּוּצֵי הַרָע שֶׁבוּ. וְעוֹד כִּי אוֹפְנֵי הַעֲבֵרוֹת אוֹ הַמִּצּוֹת שְׁעוֹשִׂים, הֵם כְּפֵי עֶרֶךְ בְּחִינַת הַנִּצּוּצוֹת שֶׁבוּ, וּבְאִיזָה אֶבֶר וְשֵׁרֶשׁ הֵם, אִם טוֹב וְאִם רָע, כִּדְ הֵם חוֹשְׁקִים וְתַאֲבִים אֶל הַמִּצּוֹת אוֹ אֶל הַעֲבֵרוֹת הֵהֵם יוֹתֵר מִזּוּלָתָם וְרוֹדְפִים תְּמִיד אַחֲרֵיהֶם:

וְהִנֵּה לְסִפָּה זוֹ הַחֲמִירוֹ בְּסִפְרֵי הַזּוֹהַר הַקְּדוּשׁ, (פְּרַשְׁתִּי תְרוּמָה דָּף קכ"ח) שֶׁצָּרִיךְ הָאָדָם לְמַרְדֵּף בְּתַר חֵיבִיא, וְלִמְזַכֵּה לְהוֹ כְּמֵאֵן דְּרִדִּיף בְּתַר חֵיזוֹ וְכוּ', וְהַעֲנִין הוּא, כִּי בְּרִדְף הַצְּדִיק אַחֲרֵי הַרְשָׁע לְיִזְכּוֹתוֹ, אוֹלֵי הַרְשָׁע הוּא יֵשׁ בּוֹ

אותם נצוצות טובות שנאבדו ממך, ונצוצותיו הרעות נתנו לך, ועל ידי שתתחברו יחד בחשק ואהבה, אז הטוב שבו יוסר ממנו ויותנו בך, ואז אתה נשלם בכל הטוב, והוא נשלם בכל הרע. וזהו סוד צדיק נוטל חלקו וחלק חברו בגן עדן, רשע נוטל חלקו וחלק חברו בגיהנם. וזה שאמר הכתוב "משלי" **"אם רעב שונאך האכילהו לחם"**. וכמו שדרשו חז"ל על פסוק **"פי תראה חמור שונאך"**, אין הכתוב מדבר אלא באדם רשע שמתר לשנאותו, כמו שאמר הכתוב: **"הלא משנאך ה' אשנא"**, ואמר **"אם רעב שונאך תאכילהו לחם"**, רצונו לומר, מחמת נצוץ טוב שבו, ומתאנה ורעב לעשות טובה, האכילהו לחם, לחמה של תורה ומצות, ותזכהו, כי על ידי פן גחלים שהם נצוצי הרע שבך, אתה חותה על ראשו, ויתחברו עמו, ויוסרו ממך. וכמו שאמר הכתוב, **"ונשא השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזרה"**, ונצוצי הטוב שבו יוסרו ממנו, וה' ישלימם לך, ונמצא שאתה שלם בטוב, והוא שלם ברע. וכמו שאמרו חז"ל, אל תקרי שלם לך, אלא ישלימהו לך, ולפי שהשם תתברך טוב אינו מזכיר שמו על הרעה, כמו שאמר הכתוב **"פי גחלים אתה חותה על ראשו"**. אבל על הטוב הזכיר שמו, כמו שאמר הכתוב **"וה' ישלם לך"** כנזכר, כי הוא עושה הטוב הזה.

ובאזהב ישראל (פרשת קרח), על הפסוק **"ויקח קרח"**, הרחיב ובאר דבריו הקדושים, וזה לשונו: ... והנה ידוע דכל דבר חושק תמיד לדבק לשורשו ומקורו, ובמקום שיש לו התנשאות וחשיבות, ודבר חשוב אצל הצדיק הוא רק טוב, וזהו העקר בעיניו, וכל מגמתו ורצונו הוא רק לעשות טוב ובוחר בו בכל עת ורגע, ומציאות הרע אף שנמצא אצלו, מכל מקום הוא נמאס בעיניו מאד, אבל אצל הרשע הוא להפוך שאומר **"לרע טוב"** וכו', שבוחרים תמיד ברע ומנשאים אותו, כי הוא הוא החשוב בעיניהם, והטוב הוא נמאס בעיניהם הגם שיזדמן לפעמים שעושיין איזה מעשה או ענין טוב הוא רק מההכרח או מחמת איזה פניה רח"ל, והנה כשמזדמנים אלו השניים, היינו הצדיק והרשע להדדי, וזה בזה נפגשו על ידי איזה התוכחות שהצדיק מוכיח לרשע על מעשיו אשר לא טובים המה, או שמקבל הצדיק יסורים על ידי הרשע שמיצר לו, אז מתעוררים הכחות הכמוסים אצל כל אחד, היינו הטוב שכמוס וגנוז בתוך הרשע רואה ומבין היאך הוא נבזה ונמאס בעיני הרשע ואינו משגיח עליו, והיאך יהיה חשוב ויקר בעיני הצדיק אז מאד הוא נכסף ומתאנה וחושק לדבק בשורשו, רצונו לומר בטוב שיש בצדיק כי רב הוא, ואז נעשה הטוב שיש בהצדיק כאבן השואבת ושואב

אליו כל טוב שנמצא בהרשע. וכן מיעוטא דמיעוטא מהרע שנמצא אצל הצדיק, כשרואה ומבין היאך הוא נבזה ונמאס מאד בעיני הצדיק, והיאך יהיה מנושא ומרום וחשוב בעיני הרשע, אז מיד הוא נמשך ויוצא מהצדיק המוכיח לרשע שאינו שומע לו, ונדבק בהרשע שהוא שרשו ושם קנה מקומו. ומה לו להיות מענה וכבול ואסור בזיקים אצל הצדיק שמכניעו בכל עת ורגע, וכיון שהשיג ומצא מקום הטוב ויפה לו, ויהא שם בחשיבות גדול, מיד הוא נמשך אחריו כי הוא מקורו ושרשו, וכל מין נמשך אחר מינו וזינא בתר זינא, נמצא הטוב שיש בהרשע נחלץ ויוצא ממנו ונמשך אל הצדיק ונדבק בשרשו הטוב, והרע שאצל הצדיק יוצא ממנו ונמשך אל תוד הרשע ונדבק לשרשו, וזהו היה כוונת שער המשתלח... ובזה תבין כוונת הגמרא (תנינא טו עא), זכה נטל חלקו וחלק חברו בגו עדו, לא זכה נטל חלקו וחלק חברו בגיהנום... וחלק הרע שאצל הצדיק עם חלקו בגיהנום נמשך לרשע, ומענישים אותו גם על הרע של הצדיק, כיון שבחר בו. עכ"ל, (עיין שם באורך). וזהו כוונת הגר"א במשלי (י"ב, י"ד), שמבאר גודל הזכות שיש למזכה הרבים ולמוכיח את חברו. שאם חברו שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע מקבל ממנו את חלק הגיהנום שלו. עתה תחליט לאיזה מחנה אתה שייך, ואם ברצונך לקבל גן עדן כפול או חס ושלום גיהנום כפול, שמי שלא שומע למוכיח אחרי 120 שנה לא יבין מאיפא צמחו לו כל העברות שלא זוכר שעשה אותם, אבל הסבה שקבל אותם כי בחר ברע ונמשך אליו כמו מגנט. ואם ברצונך לזכות לעולמות נצח: "עין לא ראתה".. ולקרב הגאלה - הנך יכול לחלק ספר "ערפה של שעה", וספרי הזוהר תתק"ס המעודד ומעורר ללמוד זוהר הקדוש בכל יום, ובפרט בשבת קודש וביום טוב. ובכך ערפך לא יסולא בפז, ותזכה לישוב במחיצת הצדיקים לעתיד לבוא. - חזינו השתא עד כמה גדול ועצום כחו של הלמוד בספר הזוהר, אין לנו אלא לחזק את ידי עושי מלאכת הקדש, להוסיף להם אמץ וכח וחזק בעבודתם הקדושה, אמצו מתנים וחגרו עז להמשיך ולהפיץ את אורו של רבי שמעון בר יוחאי, לפרסם כחו בעולם ולסיע בכל מה דאפשר, והוסיפו לעשות חיל ולהרבות חילים לקודשא בריה הוא ואורייתא לאוקמא שכינתא מעפרא.

ובזכות לומדי הזוהר הקדוש יתקיים בנו הכתוב: (שמות פרק טו פ' טו-יח) תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך ה' עד יעבר עם זו קניית, תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת ה'

מְקֻדָּשׁ אֲד-נִי כּוֹנְנֵי יָדֶיךָ, ה' יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד, בּב"א. – יְהִי רְצוֹן שְׁנֹזֶכָה לְהִבְטָחָה: "פִּימִי צֵאתָךְ מֵאַרְץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת" וְנִזְכָּה כָּלֵנוּ יַחַד לְגֵאלָה הַשְּׁלִימָה בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן.

הודעה משמחת לכלל ישראל
 בס"ד יצא לאור ס' האדרא השלם מחולק ללימוד חודשי (4 דק' ביום) וללימוד שנתי (18 שניות ביום), עם 6 ספרים חדשים.
 נתרמה כמות מצומצמת [לע"נ קדושי איתמר] לחלוקה חנם ללומדים בימי הפורים (יג, יד, טו), ובימי הפסח (יד, טו, טז), וללומדים בשישי ושבת. ולביהמ"ד, ישיבה, ת"ת, שילמדו האדרא "מפעל הזוהר העולמי" נחל לכיש 24/8 בית שמש, פקס: 02-9951300

קול דודי הגה זה בא מדלג על ההרים מקפיץ על הגבעות:
 דומה דודי לצבי או לעפר האילים הגה זה עומד אחר פתלנו
 משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים:
 ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך.

(בשיר השירים פ' ב, ה-ו')

בואו ונצא לקבל פני משיח צדקינו ברחמים – "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי" (זוה"ק)

**ספר הזוהר המחולק ל-960 קונטרסים 30 קונטרסים ב-32 קופסאות,
 וכך בכמה דקות יוכלו כל ישראל נאיש אחד בלב אחד
 לסיים את כל הזוה"ק אלפי פעמים.
 וכל אחד שלומד מצטרף עם הנלל ומסיים יחדיו,
 ונחשב לכל אחד ואחד כאילו סיים כל הזוה"ק.**

אמרו חז"ל לא ניתנה תורה אלא לאוכלי המן!!! (רש"י ד"ה ב' ל"א ד')
 ובזוהר הקדוש (פרשת בשלח דף סב), כתוב מה מיוחד באוכלי המן?
 שכאשר אכלו את המן היה מתברך במעיים וקיבלו אור רוחני וראו מה שלמעלה וזכו לחכמה עליגה.
 ועל זה נקראו דור דעה, והם היו בני האמונה ולהם ניתנה התורה להסתכל בה בפנימיותה ולדעת דרכיה.
וראים מהזוהר הקדוש שעיקר נתינת התורה ניתנה לאלו שלומדים את סודותיה.

ובאור החיים הקדוש פרשת ויחי (מט יא), כתב:
 שכוחו של הגואל העצום מלך המשיח הוא שצריך שיתעסקו ישראל בינה של תורה,
 וביאור הדברים שילמדו את פנימיות התורה שזה ינה של תורה. (גם יין גימטריה "סוד").

**על כן אחי ורעי בואו ונחיש הגאולה
 בלמדנו זוהר הקדוש באחדות
 כל ל"ב ישראל, על ידי כמה אופנים:**

**א. כל אחד יקח קופסה שיש בה 30 חלקים של הזוה"ק (המחולק לתתק"ס חלקים (960)).
 וילמד קונטרס אחד בכל יום כשבע דקות (במשך חודש ימים)
 עם עוד 31 שהם ביחד ל"ב [32] איש, מסיימים את כל הזוה"ק בחודש, וזה אפשר בקלות,
 ובכך יסיימו יחדיו את הזוה"ק בכל חודש.**

**ב. כל אחד יחלק לחבריו חוברת אחת בסך הכל לחלק ל-30 איש (שזה לא קשה), ובכך
 יוכפלו זכויותיו לאלפים ולרבבות, (ובכך הובאו דברי הזוה"ק בפרשת תרומה (קכ"ח ע"ב), מגודל
 מעלת "מזכה הרבים"), וכל ל"ב יהודים (32) שיעשו כן מסיימים את כל הזוה"ק.**

**ג. לחלק לל"ב [32] בתי מדרש, ושם אחרי התפילה, [ג' פעמים ביום], ילמדו כשבע דקות
 [7] ציבור של 30 איש, וכך יסיימו את כל הזוה"ק כמה פעמים ביום.**

בידינו הדבר להחיש את הגאולה
 ולזכות לקבל פני משיח צדקנו בקרוב ברחמים.

**מפעל הזוהר העולמי נחל לניש 24/8 בית שמש
 טל: 0548-436784**